

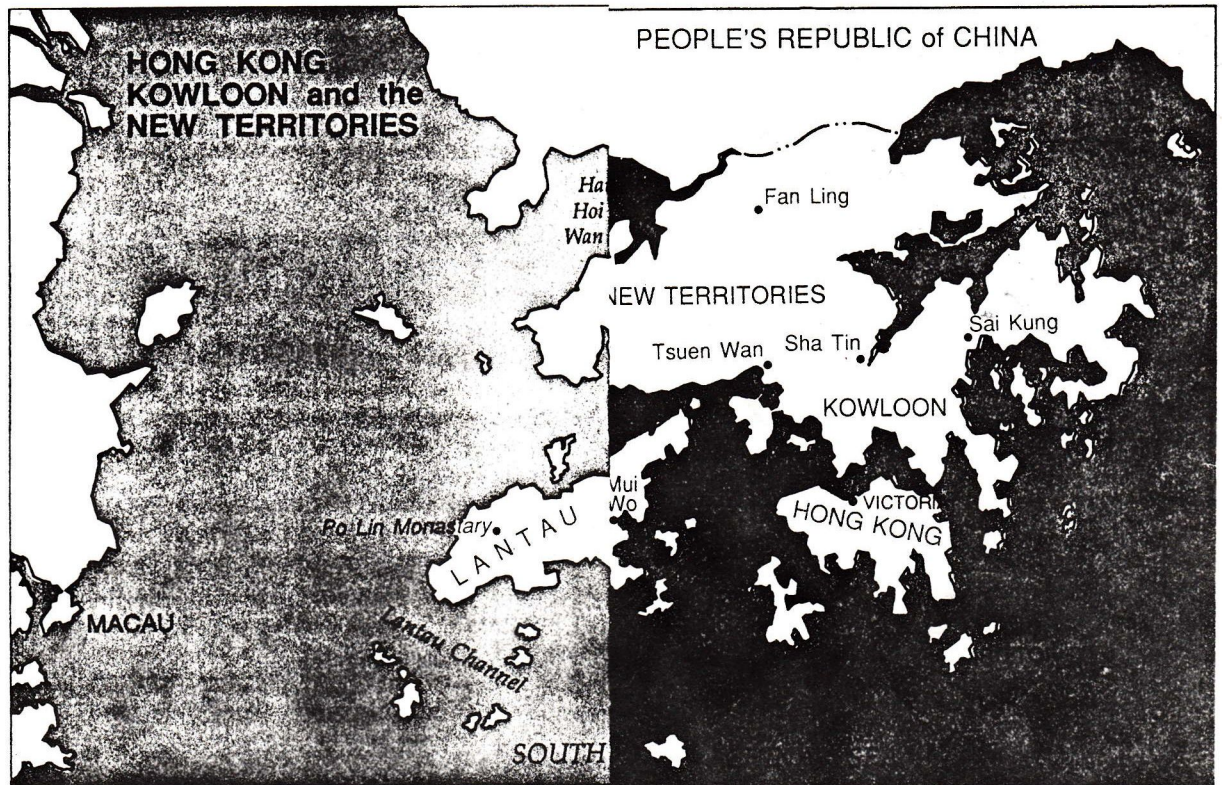
LÁ THƯ VÔ VI

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NĂM CHÂU

Tháng 5, 1992

số

65

Lá Thư Vô Vi, tiếng nói của bạn đạo Vô Vi năm châu, được phát hành mỗi tháng. Tin tức, bài vở, do bạn đạo Vô Vi khắp nơi gửi về đóng góp, trong tinh thần tìm hiểu và thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp.

Bài gửi về hộp thư Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ, xin viết rõ ràng hoặc đánh máy trên một mặt giấy, xin ghi rõ ràng tên và bút hiệu cùng địa chỉ và số điện thoại, để ban biên tập tiện việc liên lạc. Người viết bài hoàn toàn chịu trách nhiệm của mình.

Lá Thư Vô Vi ước mong được đón nhận những hình ảnh, bài vở cùng ý kiến đóng góp xây dựng của bạn đạo khắp nơi, để tờ báo ngày được thêm phong phú về hình thức lẫn nội dung.

Thư từ liên lạc xin gửi về:

Lá Thư Vô Vi

P.O. BOX 2045

WESTMINSTER, CA 92684-2045 — USA

Du Hành Tự Thức

*Du ngoạn không trung rõ chuyên trình,
Công trình khôi óc tạo thân kình,
Địa cầu thấu ngàn nay tương ngộ,
Huynh tử cùng yêu mở hành trình.*

Lương Sĩ Hằng

TIN TỨC

Thầy Tám điện đàm

Chiều Chủ Nhật ngày 29-4-92 vào lúc 4 giờ chiều, thầy Tám trong dịp tham dự khóa "Chung Sống Vui Hòa" với bạn đạo Canada đã trực tiếp điện đàm từ Montreal cùng hơn 300 bạn đạo Vô Vi khắp nơi trên thế giới, gồm có Úc Châu, Pháp, Canada, Hoa Kỳ và Hồng Kông.

Đặc biệt trong lần điện đàm trực tiếp này, thầy Tám đã dùng Cellular phone để nói chuyện cùng các bạn đạo.

Thiền Viện Vĩ Kiên

Mỗi cuối tuần đầu tháng từ thứ Sáu đến Chủ Nhật sẽ có các buổi thiền chung tại T/V Vĩ Kiên. Xin kính mời tất cả các bạn đạo sốt sắng tham dự vào các buổi thiền chung này. Muốn biết thêm chi tiết về ngày, giờ và phương tiện di chuyển xin liên lạc:

- T/Đ Thiền Thức (714) 894-7485
- T/Đ Culver City (310) 827-0430 hoặc bác Vũ Văn Nhuận (714) 891-6761

Băng Audio/Video

Hội AHVV Hoa Kỳ vừa thực hiện xong 3 bộ băng video gồm có:

- *Phương pháp công phu* (1 cuốn)
- *Tiến đưa thầy Tám tại T/V Vĩ Kiên* (1 cuốn)
- *Thầy Tám tham dự Xuân Nhâm Thân 92 với bạn đạo Nam Cali* (2 cuốn)

Anh Võ Trọng Nghĩa cũng vừa hoàn tất xong 2 cuốn video nói về sinh hoạt chợ Tết 92 của cộng đồng Việt Nam tại Little Saigon. Quý bạn đạo muốn nhận các băng video nói trên xin liên lạc về Hội AHVV Hoa Kỳ.

Ngoài ra, Hội AHVV Hoa Kỳ vừa nhận được từ huynh Đào Như Quang 18 cuốn băng cassettes thuyết giảng của thầy Tám tại Việt Nam trong những năm 72, 73, 74, 75 và của Đức ông Tư thuyết giảng tại Sadéc.

Đồng thời Hội cũng nhận được 50 cuốn băng cassettes "*Nhạc Đạo Ca Lời Từ Phụ*" do huynh Vũ Quang Minh, Hội trưởng HAHVV Úc Châu biếu tặng. Đây là cuốn băng nhạc, do Phạm Kim thực hiện hòa âm và phổ nhạc những bài thơ của Thầy Tám, với hy vọng mang lại cho tất cả bạn đạo Vô Vi những giây phút thanh nhẹ, vui tươi.

Hội AHVV Hoa Kỳ xin chân thành cảm tạ huynh Đào Như Quang, huynh Vũ Quang Minh và Hội AHVV Úc Châu.

Thư từ liên lạc

Để tránh cho bài vở, thư từ và ngân phiếu không bị thất lạc, xin quý bạn đạo khi cần liên lạc với Hội AHVV Hoa Kỳ chỉ nên sử dụng địa chỉ của Hội là:

VÔ VI FRIENDSHIP ASSOCIATION
P.O. BOX 2045
WESTMINSTER, CA 92684

Hội AHVV Pháp

Hội AHVV Pháp vừa bầu xong Ban Chấp Hành năm 1992, thành phần tổ chức như sau:

- Hội Trưởng: Alain Canitrot
- Hội Trưởng Danh Dự: Hồ Thông Minh
- Phó Hội Trưởng: Trịnh Quang Thắng
- Đặc Sứ: Lê Louis
- Tổng Thư Ký: Huỳnh Minh Bảo
- Thủ Quỹ: Lương TiTo
- Đặc nhiệm cứu trợ: Farida Santelli
- Đặc nhiệm Audio & Video: Trần Thị Hải
- Đặc nhiệm Kinh Sách: Robert Chapnis
- Đặc nhiệm tổ chức, phối hợp: Thierry Jammes
- Đặc nhiệm kỹ thuật, tiếp vận: Lưu Văn Ngọc
- Đặc nhiệm Thiền Viện & Thiền Đường: Raymond Garcia

Ngoài ra chị Nguyễn Thị Trí sắp hoàn tất việc dịch thuật sang Pháp văn quyển "*Vấn Đáp Đại Cương*" của Thầy Tám.

Thiền đường Thông Hải

Bạn đạo T/Đ Thông Hải vừa xây xong một phòng vệ sinh bên cạnh cốc Thầy và gắn một central air & heat để sử dụng vào mùa hè và đông. Ngoài ra T/Đ cũng vừa trang bị một đường giây điện thoại và một máy Fax hiệu Panasonic KX-F155 do Hội AHVV Hoa Kỳ tặng. Số Fax: (214) 331-9124

Cuối tháng 2-92 vừa qua, tu sinh Đào Phát từ T/Đ Hai Không đã về sống chung tại T/Đ Thông Hải, và trong thời gian qua anh đã phục vụ rất mát tay cho một số đồng bạn đạo trong việc xúc ruột một cách chuyên nghiệp.

Ngoài ra anh chị Trần Long, Trần Thảo phát tâm thực hiện và hoàn tất một máy xúc ruột nhỏ bằng 3/4 máy xúc ruột tại T/Đ, và đã gửi tặng Thầy Tám, được biết máy sử dụng rất tốt và hoàn hảo.

Bạn đạo qua đời

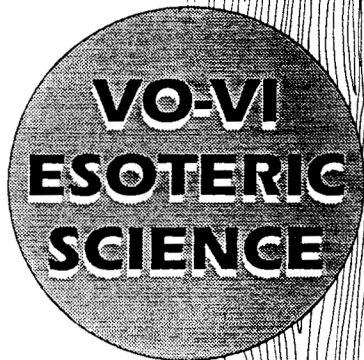
Xin tất cả quý bạn đạo Vô Vi hướng tâm cầu nguyện cho:

- Cụ bà Trần Thị Kỷ, mất ngày mùng 7 tháng 4 Âm Lịch, tức ngày 9 tháng 5 năm 1992 tại Phú Nhuận, Việt Nam. Hưởng thọ 85 tuổi, là mẹ của bạn đạo Nguyễn Thị Chúc.
- Cụ Bà Tăng Ngọc Phiêu, mất ngày 5 tháng 4 Âm lịch, nhằm ngày 7 tháng 5 năm 1992 tại Anaheim, California Hoa Kỳ, hưởng thọ 82.
- Cụ bà Trần Thị Hát, mất ngày mùng 1 tháng 12 Âm lịch, nhằm ngày 5 tháng 1 năm 1992 tại

Việt Nam. Hưởng thọ 80 tuổi, là thân mẫu của bạn đạo Nguyễn Trọng Thanh.

- Cụ bà Lê Thị Hôn, mất ngày 22 tháng 2 Âm lịch, nhằm ngày 25 tháng 3 năm 1992 tại Bệnh Viện Bình Dân Saigon, Việt Nam. Hưởng thọ 79 tuổi, là thân mẫu của bạn đạo Dương Văn Đê và Dương Thị Xê.
- Bạn đạo Võ Văn Chính sinh ngày 25 tháng 9 năm 1949, mất ngày 24 tháng 4 năm 1992 tại Wichita, Kansas Hoa Kỳ, hưởng thọ 43 tuổi. ■

ボービ・密教科学

ホアン・ヴァン・デューク博士編
江本 勝 監訳・解説

Bìa cuốn sách Phương Pháp Công Phu
bằng tiếng Nhật

Luong Si Hang

Ausgabe 1992

Bìa cuốn sách Phương Pháp Công Phu
bằng tiếng Đức

Bé Tám Bàn Bạc Cùng Các Bạn Khắp Năm Châu

23-08-91

H: Bé thấy cuộc sống của người Việt Nam ở hải ngoại, như ở trong xứ phải làm sao mới được phát triển mạnh mẽ và vui tươi như mọi người đang mong muốn?

TL: Thưa, kể ở như người ra đi đều có một khối óc, khối óc đó đều là của báu của vũ trụ và Nhơn loại, người ra đi phải tự mình ý thức được nhiệm vụ của chính mình phải làm gì đây. Đối với loài người, khi biết ta có khối óc thì phải ý thức ta từ mọi trạng thái mà hình thành, hội tụ thành một ánh sáng trên mặt đất này, có đủ khả năng tấn và thối do khối óc đề ra, trao đổi không ngừng nghỉ, từ bên trong cho đến bên ngoài, khối thần kinh làm việc từ ngày lẫn đêm, tùy theo hoàn cảnh hiện hành, đúng theo một khả năng trong vũ trụ, ý niệm trung thực của chính nó là muốn cống hiến cho Nhơn loại một tin lành tự thức. Cho nên tuổi trẻ trước khi rời khỏi quê hương, mong muốn đến xứ người, bằng lòng học hỏi những gì xứ người đã sẵn có, cầu mong phát triển cho tâm tư càng ngày càng giàu mạnh. Có một số người đã thành công trong lãnh vực học vấn thành công như: bác sĩ, kỹ sư, thợ thuyền ngang hàng với người ngoại quốc, thọ hưởng phúc lợi đồng đều của xã hội, sự dày công đã thành đạt trên mọi mặt. Nói về đời thì đã thành đạt được một phần, nói về đạo thì hoàn cảnh bận rộn, đã lồi cuốn, thành thử không có thì giờ nghiên cứu tâm tư của chính mình để nhận thức cơ duyên đến và đi

của phần hồn cho nên bị lạc vào sự hơn thua tranh chấp, thành thử khó ngồi lại với nhau, chỉ biết sống cho gia đình mình, không quen sống với đại chúng. Có nhiều người nói với Bé là tôi rất sợ sống chung với người Việt Nam, nhưng vẫn bảo đảm cho người nhà đoàn tụ, không lâu lại chia rẽ và kích bác lẫn nhau, sự dâm ấm trong tưởng tượng lại tan biến dần!

H: Tình trạng như vậy phải làm sao?

TL: Thưa, tình trạng ở bên trên là luật tự nhiên, thấy xa cách nhưng không cách nào xa, vì ta đã mang thân xác của người Việt Nam lúc nào cũng là Việt Nam, đồng một giống nòi, đồng một cách đối đãi tùy duyên thức của mọi người, dù cho tư tưởng kỳ thị chệch bại, nhưng cuối cùng cũng phải hòa đồng. Cho nên người tu thiền tự xây dựng theo trình độ hướng thượng, thức hòa đồng lại có cơ hội tự nó mở ra, trong nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên bớt hướng ngoại, thì mới có cơ hội ngồi lại với nhau, trong tình thương yêu của vũ trụ và Trời Phật. Tự quên đi sự hận thù và ghét bỏ, chơn tâm hồi sinh nguyên lý vô sanh, thì sự mê chấp sẽ tan biến mất, thức hòa đồng tràn ngập trong tình thương, ý thức được ta đang chung sống trong chấn động của vũ trụ quang, thì tâm từ bi sẽ tự nó phát triển đến vô cùng, mọi sự kích động và phản động ở xung quanh sẽ không còn nữa.

H: Còn những người sống ở bên nhà thì sao?

TL: Thưa, những người ở bên

nhà đang thiếu thốn về vật chất, nhưng tâm của họ càng ngày càng sống động hơn, càng ngày càng khổ thì mới có cơ hội thấy rõ chính mình hơn. Vật chất thiếu thốn là trách nhiệm của ban chấp hành không biết cách xây dựng niềm tin yêu tự do của mọi người, có tự do thì mới có sự sanh sản mau lẹ phù hợp với nhu cầu thích ứng của Nhơn sinh xã hội, chứ cứ đề ra chính sách này, chính sách nọ, nhưng nó không phù hợp với nguyên lý sanh tồn và phát triển thì chỉ chuốc lấy sự thảm bại, chứ không bao giờ thành công. Nhưng đà tiến hóa của Nhơn sinh thì nó vẫn lầm lì đi tới, tùy theo duyên nghiệp mà khai mở. Cho nên ở đời này có câu: *"Bất Chiến Tự Nhiên Thành"*. Chúng ta là người tu sớm thức, không nên hướng ngoại, tự cảm thức đầu đó đều có luật tiến hóa cả. Nuôi gà cũng phải dành cho chúng nó được tận hưởng nguyên khí của vũ trụ và chấn động của thanh quang, nhiên hậu chúng nó mới có cơ hội sanh sản mau lẹ được.

24-08-91

H: Nguồn kinh tế do đâu mà có?

TL: Thưa, do lòng dân mà ra, dân thích thì khó khăn cách mấy cũng vượt qua, còn kèm kẹp người dân thì chỉ tạo nạn cho quốc gia ấy mà thôi, sự hợp tác là thiên tánh phát tâm, đó là căn bản của tấm lòng từ bi, cho nên bạn đạo vô vi thường đến thiên đường hay là thiên viện là do sự phát tâm của họ dẫn

họ đến, càng lai vãng nhiều thì lòng từ bi của họ sẽ được mở rộng, họ tự nhận thấy việc làm hữu ích cho chơn tâm của họ, họ tự cảm thấy vui, nhẹ và hánh diện, được một số bà con anh em chào hỏi và lo cho nhau khi cần, được cộng điển giải phân của thiên ý sau khi tham thiền. Cho nên trong thâm tâm lúc nào cũng cảm thấy vui vui.

H: Đạo Vô vi phát triển do đâu mà hình thành?

TL: Thưa, do tâm bạn đạo mà ra.

H: Tại sao có một số bạn đạo từ bỏ vô vi, ngược lại lại ghét vô vi là sao?

TL: Thưa, họ có quyền dùng chân tại đó và tạo động cho chính họ, chứ vô vi lúc nào cũng quý thương họ, cũng là cơ hội để hiểu luật nhân quả của tâm linh, tâm làm thì thân phải chịu, nạn và phước cũng do chính mình tạo ra mà thôi.

H: Thiền đường và thiền viện mở đến lúc nào mới hoàn toàn đóng lại?

TL: Thưa, thiền viện và thiền đường do tâm của người tu đề ra, đóng hay mở cũng do tâm của hành giả mà thôi. Nó là cơ cấu phát tâm hướng thiện, chứ không phải là một cơ cấu tranh chấp và tạo loạn. Đưa tin cho nhau và nghiên cứu những điều lợi ích cho tâm lẫn thân, nói tóm lại là nơi tìm lại sức khỏe và tâm linh, hữu ích cho các tầng lớp như sinh tại mặt đất.

H: Sách vở tặng miễn phí bao năm nay, tiền đâu mà in ra?

TL: Thưa, do sự phát tâm của mọi người mà hình thành.

H: Tại sao họ không để dành tiền để ăn uống chơi vui cho mạnh khỏe, ngược lại bỏ tiền ra in thành sách và còn năn nỉ họ đọc?

TL: Thưa, sách vở là ghi chép thành quả của người tu tiến bước, lúc nào cũng muốn cho người kế

tiếp tiến thân, nó cũng là từ trong nguyên khí từ bi mà ra, cho nên lúc nào cũng có người phát tâm, tặng cho những người kế tiếp, nó cũng là cơ hội phát triển tâm linh của đọc giả.

H: Tình thương là gì?

TL: Thưa, tình thương là sự phát tâm dành cho những người kế tiếp, cho nên vô vi từ người đi trước cho đến người đi sau đều phát tâm đồng đều, tạo ra một không khí trăm hoa đua nở, hoa hạnh đức dâng Trời Phật nghìn năm không héo.

H: Lễ Vu Lan Bé có bày ra lễ lộc gì không?

TL: Thưa, Bé chỉ biết thiền nhiều, ảnh hưởng cho mọi tâm linh được tiến hóa mà thôi, kẻ chết cũng như người sống thấy thấy đều được cơ hội tiến hóa như nhau. Nhìn qua sự thật để chứng minh là loài người càng ngày càng đông, nhưng vẫn sống trong luật nhân quả riêng biệt thích hợp theo chấn động của vũ trụ quang.

H: Hạnh bố thí do đâu mà có?

TL: Thưa, hạnh bố thí do tâm từ bi xuất phát tia từ quang tận độ mà hình thành.

H: Không biết được tâm từ bi thì sao?

TL: Thưa, chỉ biết lợi dụng và chèn ép lẫn nhau, càng ngày càng yếu hèn mang tâm cầu xin và gỡ gạc sự thua lỗ của tâm thân, mờ mịt không thấy chơn lý và chẳng thấy sự phát triển của tâm linh.

H: Bé nói con người là ánh sáng của mặt đất tại sao không thấy?

TL: Thưa, hành giả chưa chịu nhìn lại lãnh vực thanh tịnh của chính mình, cho nên ánh sáng từ bi không xuất hiện trong tâm của họ và bị dẫn sai bởi ngoại cảnh, bắt buộc phải nếm qua sự đau khổ của tâm lẫn thân thì mới thức giác ánh sáng từ bi sẵn có trong thâm tâm của họ,

lúc ấy tha hồ ban phước cho người khác và không bao giờ so đo nữa, thích tu hơn là thích nghịch.

25-08-91

H: Ở trên đời này có gì lạ mà đua nhau đòi sống và sợ chết?

TL: Thưa, thanh tịnh mà xét lại thì ở trên đời này, mang xác làm người qui hội nguyên lý của nước, lửa, gió, đất thành hình tại thế, tạo thành một thể xác vi diệu, đi đứng ngồi nằm đều tự động, cộng với tư tưởng huyền vi thu phóng tự do, thể hiện một khả năng trong vũ trụ, thấu gọn lại là: tiểu thiên địa; thần thức hoàn toàn làm chủ. Tứ quan: mắt, mũi, tai, miệng lệ thuộc bởi ngoại cảnh, liên hệ không ngừng nghỉ, tập quán trong cuộc sống không thật, mà sợ mất ánh sáng như tạo và tự nhiên. Cho nên người tu thiền vô vi thực hành, khám phá ra thực chất ánh sáng từ bi, tự nó mở rộng tâm thức trong lúc tham thiền nhập định, nhắm mắt thấy rõ và hiểu rộng, càng ngày càng thức giác hơn. Đó là sự thật của tâm linh, khi hành giả phát giác được điểm này, thì nó tự muốn buông bỏ tất cả, vồn vẹn giữ lấy tâm thức mà tiến hóa, không muốn đá động một việc nhỏ hay lớn của chúng sanh. Nhưng ở đời này rất cần những bộ óc tiến hóa ấy, giải mở cho khối ô trược, bằng đúng chí tham gia của hành giả, dẫn thân độ tha tại thế, duyên may sẽ được tràn đầy.

H: Có những người đạt được trình độ này, họ lại muốn sống yên một mình thì sao?

TL: Thưa, họ đã hiểu chiều sâu của mọi việc là không, cho nên họ không cần thiết ôm bất cứ một việc gì trên đời này, họ luôn luôn muốn ra đi thay vì ở lại, nhưng tinh thần

phục vụ của Thượng Đế đã ban ơn, cho nên họ phải dự cuộc thay vì bỏ cuộc, càng dự cuộc lại càng minh mẫn hơn, cũng là một cơ hội để trải nghiệm tâm lẫn thân tại thế, cuộc sống huyền vi của tâm thức càng ngày càng rõ rệt hơn, vui trong thanh tịnh, hòa trong thức giác vi diệu vô cùng.

H: Ở đời này tu học có gì thành công?

TL: Thưa, tự hiểu tất cả là thành công trên đường đạo, tức là biết đường đi thay vì bị kẹt lại một chỗ, thông thiên văn đạt địa lý là vậy.

H: Thông thiên văn là sao?

TL: Thưa, nghe được sự chuyển biến của Trời, tức là cảm thức chơn tâm.

H: Đạt địa lý là sao?

TL: Thưa, biết được nguyên lý tụ và tan của xác thân, thì cuộc sống lúc nào cũng an nhiên và tự tại.

H: Làm sao có cơ hội theo kịp Bé Tám?

TL: Thưa, đọc và hành thì sẽ có cơ hội theo kịp rõ rệt hơn.

H: Làm người có trách nhiệm gì?

TL: Thưa, giải mở là trách nhiệm của tâm linh, còn nắm bắt là trách nhiệm đối với đồng tiền.

H: Giải mở để làm gì?

TL: Thưa, giải mở để được tiến hóa nhanh chóng và thực tế hơn.

H: Nắm bắt thì sao?

TL: Thưa, nắm bắt là giữ thế đứng trong xã hội kim tiền hiện tại, rồi cũng phải từ bỏ nó mà ra đi, của thiên trả địa. Còn người tu thì biết làm mà không biết tính, ngu đời ngoan đạo là vậy, vàng vòng thế hiện trong chơn tâm của ánh đạo vàng ra đi thanh nhẹ và dứt khoát, không còn sự luyến tiếc của tình đời nữa.

26-08-1991

H: Sách vở tặng miễn phí sao bây giờ lại cho bán?

TL: Con người của xã hội vật chất văn minh này, hay khinh thị việc miễn phí, nhưng bằng lòng đóng góp trong giá trị thực tế môi sinh, phổ hóa tương đồng, công của thực hành chung tiến, thu tiền để phát triển sự chung sống hòa bình thay vì hưởng thụ cá nhân, công lúc nào cũng miễn phí, tức ý thiện lành không mua và không bán được, tự nó phát tâm, cống hiến trình độ sẵn có cho nhơn sinh, còn tiền bạc và vật chất là hạnh lưu trữ sự công bằng và bác ái.

H: Bác ái là gì?

TL: Thưa, bác ái là sự hòa đồng tìm tiến cho chung, không dị biệt màu da và chủng tộc.

H: Chủng tộc là gì?

TL: Thưa, giống con người thể hiện trên mặt đất, nó là một khả năng trong vũ trụ quang, cũng là một điểm linh quang của tâm đạo, hồi sinh trong một bộ não siêu sinh và bất diệt, điển lành xuất phát từ trung tim bộ đầu, phát quang trong nội thức, có vị trí phát triển rõ rệt, thực chất của nó là vô sanh.

H: Con người nên đứng ra tổ chức việc này việc nọ để giúp đỡ lẫn nhau không?

TL: Thưa, sự phát tâm là chánh, từ không chủ thuyết biến thành chủ thuyết là vậy?

H: Chủ thuyết là sao?

TL: Thưa, tự nó hội tụ thành hình, trong sự việc tình thương và đạo đức cộng với tâm linh, nhơn loại sẽ được tu tiến để dãi, sống vui đầm ấm và thăng hoa rõ rệt. Chủ thuyết của nó là tiến hóa chung, không có sự ràng buộc. Phát tâm, hạnh phúc rõ rệt,

trăm hoa đua nở, hòa ái tương thân, cộng đồng là một.

H: Ý thiện lành là sao?

TL: Thưa, ý thiện lành là ý Trời, tận độ quần sanh, lúc nào cũng phát triển từ trong tia từ quang sẵn có của mỗi linh quang, hội tụ trên mặt đất này.

27-08-91

H: Vũ trụ là gì?

TL: Thưa, vũ trụ là nơi hình thành cơ cấu âm dương, từ điện năng cho đến thể chất, thu gọn lại mà nhìn thấy tức là xác của loài người mà định, xương sống đứng là vũ trụ đứng hiên ngang giữa Trời Đất, hình thành một cơ cấu tinh vi, bao gồm điện năng thâu và phóng, qui định trong trật tự vô sanh, hữu giác, qui hồi chấn động của càn khôn tự thức.

H: Càn khôn là gì?

TL: Thưa, càn khôn là nơi phóng thâu vô tận, tia sáng từ quang mà nhập định, liên hệ với khối óc của loài người. Nó là một guồng máy tinh vi nhứt của vũ trụ, cảm thức từ trong không mà có. Hương thượng chỉ có phát triển, hướng hạ chỉ có đấu tranh, nhiên hậu mới cảm thức được sự xây dựng là quý. Người tu đứng đắn chỉ biết xây dựng thay vì đá phá, xuất ngôn tròn trịa, tìm tàng chơn lý trong thực chất.

H: Con người có cần thiết trong vũ trụ này hay không?

TL: Thưa, rất cần thiết cho sự phát triển tâm linh, nằm trong định luật hóa hóa sanh sanh không ngừng nghỉ, tiết ra độc tố trụ hóa trường tồn trên mặt đất, xấu tốt quân bình, giả ảo thực chất tương chiếu, hồi sinh linh động qui về thanh tịnh vô sanh, tạo niềm hy vọng.

H: Hiểu được nguyên lý vô sanh thì con người sẽ đi đến đâu?

TL: Thưa, hiểu được nguyên lý vô sanh thì con người phải dẫn thân vào bất cứ hoàn cảnh nào, cũng thực hiện và khai mở hòa tan với chơn thức, ý linh khai triển tới vô cùng thức giác, định và huệ.

28-08-91

H: Định là sao?

TL: Thưa, định là hoàn toàn bước vào nguyên lý sanh tồn mà thức tâm, chỉ có điển tâm xuất phát từ trung tim bộ đầu thì mới cảm thức điều này, đi đứng ngồi nằm đều định cả.

H: Huệ là gì?

TL: Thưa, huệ là qui hồi sự sáng suốt tâm linh, thấy rõ mọi việc, từ cái có đi đến cái không và từ cái không cũng không luôn thì mới thật sự viên mãn, tiến sâu và sống trong Như Lai tánh, cam lồ phân giải sống động, những thắc mắc tự nó tan biến theo chất lượng từ bi sẵn có.

H: Cam Lồ là sao?

TL: Thưa, nước Cam Lồ qui hội thủy điển tương giao cả càn khôn vũ trụ, ẩn tàng trong cơ hình tiểu thiên địa, giải phân đủ điều, chơn giả, ảo hư. Cho nên làm người, thiếu lại buồn, dư lại mạnh, quân bình lại hòa, lượng chất từ bi lại được phát triển, lượng từ bi càng ngày càng lớn rộng thì sự giận hờn và hiểu lầm tự nó sẽ tan biến mất, qua sự thanh lọc nguyên thủy cam lồ. Cho nên người thật tinh tu học, rất khó giận hờn, người thực hành pháp vô vi cơ lữi rằng kè rằng, niệm Phật nước miếng chuyển chạy, vận hành theo nghiêm luật trụ tâm, lâu ngày biến thành cam lồ, giải tiến mọi cơ năng liên hệ với càn khôn vũ trụ. Cho nên người tu vô vi không học chữ, mà vẫn hiểu được nguyên lý sanh tồn mà tự thức và tự giác.

29-08-91

H: Thủ Lăng Nghiêm là gì?

TL: Thưa, Thủ là bộ đầu điển tâm, Lăng là chuyển hóa không ngưng nghỉ, Nghiêm là nghiêm luật thần chú tiến hóa và ổn định tùy theo điển tâm, gạt hái sau giờ thiền giác, hội tụ và thừa tiến theo sự ổn định của khối thần kinh cơ tạng và khối óc, kinh kệ khai thông. Cho nên có rất nhiều người đọc kinh Thủ Lăng Nghiêm cảm thấy thoải mái và nhẹ nhàng, đọc đi đọc lại nhiều lần mà không hành thiền thì cũng như không. Cho nên Bé thường nhắc cho người đời biết rằng không thiền thì rất khó thấu đáo tâm kinh.

H: Thần chú là sao?

TL: Thưa, thần chú là qui hội tâm linh tiến hóa, người tu vô vi có thần chú tiến hóa là phép Soi Hồn, tập trung điển năng thanh tịnh sẵn có, trong một kiếp làm người hội thành mô ni châu, xuất phát và hòa hợp với vạn năng linh động của cả càn khôn vũ trụ, học hỏi không ngưng nghỉ. Cho nên Bé nói không học chữ mà tự hiểu là vậy, chỉ có đầy công công phu là thành đạt.

H: Thành đạt là sao?

TL: Thưa, thành đạt là tự thức, tự hiểu tròn đầy không dấy động.

H: Dấy động là sao?

TL: Thưa, dấy động là hiểu một mặt còn một mặt chưa minh, biến thành thắc mắc và dấy động là vậy.

H: Tâm kinh là sao?

TL: Thưa, Tâm kinh là sự hội tụ tự nhiên và hồn nhiên trong lành, thể hiện Tâm kinh, tràn đầy từ bi và tự giác. Người đạt được tâm kinh thì cặp mắt lóng lánh trật tự, từ quang rõ rệt, nhìn vào nơi nào thì tức khắc chiếu vào chiều sâu của nơi đó, độ tha là vậy, không có một mảy may

nào chia rẽ, nhưng hòa hợp là chánh.

H: Luật vận hành của Tâm kinh nằm ở đâu?

TL: Thưa, luật vận hành của Tâm Kinh nó từ vị trí tiến hóa không ngưng nghỉ mà ra. Cho nên Bé thường nói có tâm là vô quái ngại, ngược lại không tâm thì chỉ có ngại với nghi. Tâm cũng là một công án đo lường vạn năng, không bao giờ nghỉ chuyện cá nhân, nhưng luôn luôn chú trọng vào việc đại chúng quần sanh, từ quang sống động, không không gian và thời gian, vô lượng kiếp hồi sinh.

H: Bé nghĩ sao về những người đã và đang cộng tác với Bé?

TL: Thưa, Bé luôn luôn quý trọng những người đã và đang giúp đỡ Bé, tất cả đều là ân nhân của Bé trên mặt đất này.

H: Bé có nghĩ chuyện đền ơn không?

H: Thưa, mang ơn thì phải đền ơn, nhưng đền ơn cách nào cho đúng? Bé chỉ có thấy được thật tinh tu học thì mới đền ơn được cho những người mong muốn Bé thành đạt. Bé thực hành giải được khổ thì tất cả hưởng về Bé cũng sẽ đồng được giải khổ trong nội tâm, tức là làm một việc cho tất cả mọi việc là vậy, Bé chỉ biết cắm đầu lo tu trong đêm dài thanh vắng.

30-08-91

H: Việc đời là việc phải lo làm sao yên ổn mà tu thấu đêm được?

TL: Thưa, nó cũng là một tập quán tốt hay xấu đó thôi, nếu chúng ta thấy đó là một tập quán tốt, thì ta cứ áp dụng cho ngày lẫn đêm thì tương lai chắc chắn sẽ ổn định và tốt đẹp, hưởng về không có lợi, mỗi ngày mỗi tiến hóa trong lãnh vực tâm tư, tự mình cảm thức sự mê chấp, rất có hại cho phần hồn

và điện năng trong cơ tạng lưu thông không được điều hòa, để sanh ra bệnh tật. Biết được chính mình đã đến đây với hai bàn tay không cộng với khối óc thật thà và minh mẫn. Vậy ta không nên ôm lấy việc đời và làm ô nhiễm khối óc, lúc ra đi trí không lành mạnh, óc không thông, đường đi không rõ rệt, vậy lỗi tại ai? Có phải chúng ta đã nuôi dưỡng những điều không cần thiết, biến thành tập quán tai hại không?

H: Phải làm sao để rời bỏ tập quán hàng ngày?

TL: Thưa, chúng ta biết nấu một nồi cơm để ăn, thì chúng ta cũng có thể xây dựng một cơ đồ cho tâm linh tiến hóa, đó là trật tự nằm trong nguyên lý hóa hóa sanh sanh, chỉ có làm mới đạt, hành thì mới thông, "Nhơn Thân Nan Đắc, Pháp Nan Ngộ" ngày hôm nay chúng ta đang có cả hai. Vậy còn chần chờ gì nữa mà không hành cho đến đích, tình thương của vạn linh đang tận độ tâm thức của chúng ta tiến hóa, xét cho kỹ thì rất ổn định, chỉ có sự tham dục tạo cho chúng ta bất ổn mà thôi. Vậy chúng ta nên chấp nhận thực hành hành trình tiến hóa cao đẹp cho tâm lẫn thân, đêm dài cũng có thể rút ngắn lại, chấn động của khối óc càng nhanh và thanh nhẹ hơn. Siêu văn minh sẽ thể hiện sự thanh tịnh là cứu cánh, tự động hướng về thanh tịnh thì sẽ đạt thông, chẳng còn tội phước.

H: Tội là sao?

TL: Thưa, chính mình bỏ mình mới là tội.

H: Phước là sao?

TL: Thưa, phước là gia công tu luyện không tính toán, đó là phước sẽ có ở về sau. Như ngày hôm nay chúng ta có cơm ăn áo mặc cũng do phước của tiền kiếp đã hành thiện, ngày hôm nay mới có đầy đủ, vậy chúng ta không nên tạo động

mà đánh mất phước duyên sẵn có, chỉ lo tu để tiếp tục cấy thiện tâm cho kỳ tới, dù rơi vào lãnh vực nào cũng vinh quang.

31-08-91

H: Cơ duyên nào thúc đẩy Bé viết ra những câu vấn đáp này?

TL: Thưa, do tâm của Bé tưởng đến chúng sanh cũng như tưởng đến Trời Phật nhiều, nó mới tạo ra duyên tận độ và hoà giải, từ cơ năng này cho đến cơ năng khác, càng ngày càng rõ rệt hơn, trong chu trình tiến hóa. Chư Phật, chư Tiên phóng tử quang, còn chúng sanh thì ước vọng, kết hợp thành một cộng đồng tâm linh sống động, phước cho người nào được đọc và nghe qua những tình tiết lời văn sống động trong Mục Bé Tám.

H: Tình Trời là gì?

TL: Thưa, tình Trời lúc nào cũng ban chiếu tử nguy nan khổ cực cho đến sự vinh quang tốt đẹp khai mở và chúng minh rõ rệt trong nội tâm của vạn linh trong vũ trụ quang này.

H: Tình người thì sao?

TL: Thưa, tình người thì tự nó phát triển tùy duyên độ hành, cho nên những bộ óc thiếu thông minh hay chấp trước và sân si, lúc nào cũng không đồng nhứt thương yêu và tận độ như tình Trời, chuyển hóa hai mặt, trong sanh có tử, trong tử có sanh.

H: Làm sao biết được trong tử có sanh?

TL: Thưa, chúng ta có thể chứng nghiệm rõ rệt khi ăn vô thì vạn linh đều bị nghiền nát tức là tử, sau cái tử sẽ đem lại sức khỏe tâm linh sống động và điện năng dồi dào, tử quang của vạn linh dẫn thân trong định luật sanh sanh hóa hóa và qui về nghiêm luật hồi sinh trong điển giới không

ngừng nghỉ, từ miếng ăn chúng ta cũng có thể nhận định được tình Trời cao quý và vô cùng, trong tử có sanh, nếu biết nghiêm luật của Trời Đất thì không bao giờ sợ chết cả.

H: Trong sanh có tử thì sao?

TL: Thưa, trong sanh có tử là tình tiền danh vọng sanh ra ở đời này ai cũng có, trôi qua thời gian điều luyện, dần dần những bản chất đó nó sẽ chết lần lần tùy theo duyên phước của hành giả, xác phàm cũng qui hội lòng đất, thấy sống đó mà chết không hay biết gì, bước qua một dạng khác tùy duyên phước mà hành triển, hiểu được điều này cảm thông định luật của hai mặt, thì mới có cơ hội cảm thức được nguyên ý vô sanh, tâm thức mới bằng lòng sống trong hoà bình và tận độ thoát vòng sanh tử luân hồi. (Còn tiếp) ■

Bé Tám

Phiếu Xin Băng Audio/Video

Tôi tên là: _____

Thuộc TV/TĐ/TT: _____

Địa chỉ: _____

Xin Hội AHVVHK gửi cho chúng tôi 1 bản copy các băng Audio/Video mới theo địa chỉ nêu trên.

Xin đính kèm check/money order đóng góp về HAHVVHK là: \$ _____

Ký tên: _____

NGUỒN CỘI

"Nước có nguồn, cây có gốc."

Con cháu chúng ta sinh ra đời ở nước Mỹ này được gọi là người Mỹ gốc Việt - "Vietnamese Americans" - và nước Mỹ sẽ là quê hương của chúng. Vì theo tục ngữ Việt Nam, quê hương được định nghĩa trước tiên là nơi "chôn nhau cắt rốn", hay là nơi "cha sinh mẹ đẻ". Định nghĩa đó có tính cách phong thổ, địa dư. Con cái chúng ta sinh ra ở đất nước này, mặc dù là nước người, nhưng hít thở không khí ở đây, được nuôi dưỡng bằng những sản phẩm thảo mộc của miền đất này, đương nhiên thuộc về đất nước này. Rồi lớn lên, đi học, hấp thụ nền học vấn và cách sống (văn hóa) của nền văn minh này, lại càng lệ thuộc vào đất nước này hơn nữa. Nhưng bậc làm cha mẹ vẫn lo lắng sợ con cháu mình, những thế hệ sau, sẽ lâu dần mất rễ và quên mất quê hương.

Sở dĩ có tình tự ấy bởi vì, ngoài quê hương chôn-nhau-cắt-rốn ra, chúng ta còn quê hương quê-cha-đất-tổ nữa. Quê cha đất tổ mới thật là cội rễ, cội nguồn của dòng họ mình. Thành thử, nơi con cháu sinh ra ở hải ngoại vẫn chỉ là nơi quê người đất khách! Và trong thực tế tâm linh và tâm lý, con cháu chúng ta cũng sẽ vẫn không khác chúng ta bao nhiêu trong tâm sự, vì cùng chung cảnh ngộ "một chốn đôi quê".

Tâm tư hướng và tìm về cội nguồn là tâm tư chung của loài người. Những người Mỹ da đen rất thao thức về cội nguồn Phi Châu của họ; những người Mỹ-Nhật cũng vẫn cảm thấy lạc lõng nơi một đất nước mà cha ông họ đã không trực

tiếp khai sơn phá thạch gây dựng nên. Con cháu chúng ta sau này, mặc dù sinh trưởng ở đây, theo định luật tâm linh và tâm lý chung của loài người, cũng sẽ thao thức về cội nguồn như vậy, và sẽ không khỏi có những khi cảm thấy

"Ngẩn ngơ quê khách, gập ghềnh đất xa."

(Nhị-Độ-Mai)

Và, biết đâu, lại chẳng có tâm trạng Thúy Kiều một ngày nào đó

"Sống nhờ đất khách, thác chôn quê người..."

(Nguyễn Du)

Con cháu chúng ta rất cần được biết rõ gia đình, và đoàn người tha hương chúng ta đến đây vì lý do gì, để làm gì, và đi về đâu. Một câu hỏi xem như thiết thực, đơn sơ, mà thật ra, nếu giải đáp được, sẽ trả lời được vấn đề về tâm linh thâm sâu cho loài người.

Đến đây tôi chợt nhớ lại bài thơ "Nhớ Nhà" học từ những lớp đồng ấu, dự bị, hơn nửa thế kỷ về trước, mà bây giờ, sang đây, nhờ thiên định, tôi mới trực ngộ được là do Đức Lục Tổ Huệ Năng, người Việt Nam thời Đường làm, mà trong sách học ghi là ca dao:

Đêm qua ra đứng bờ ao,

Trông cá, cá lặn, trông sao, sao mờ.

Buồn trông con nhện giăng tơ

Nhện ơi, nhện hỡi! Nhện chờ mới ai?

Buồn trông chành chéch sao Mai,

Sao ơi, sao hỡi, nhớ ai sao mờ?

Đêm đêm tưởng dải Ngân Hà,

Chuôi sao Tinh Đẩu đã ba năm tròn!

Đá mòn nhưng dạ chẳng mòn,

Tào Khê nước chảy vẫn còn trơ trơ...

Hai Không

Đến cũng không đi cũng về không,
Thể hiện tràn đầy lý Hai Không,
Lý luận càng nhiều càng mê chấp,
Thực hành đến đích chẳng cầu mong.

T/V Hai Không, tháng 12, 1990

Lương Sĩ Hằng

Thì ra quê hương người ta là ở trên trời, trong dải Ngân Hà, và trên sao Tinh Đẩu! Con người thật ra là con Trời, là Thiên Tử cả, vì một duyên cớ gì mà bị đọa xuống trần gian. Vì một tội phạm Thiên Nhan, chắc chắn. Xuống đây, trái đất này, làm người Việt Nam hay làm người tứ xứ, cũng chẳng qua là để học hỏi, học làm người, học làm thánh, tiên, phật để khôi phục lại cương vị ban đầu, và để trở về — qui nguyên phục bản — và tham gia vào công cuộc sáng tạo không ngừng của càn khôn vũ trụ.

Chúng ta có nhiều lý do để tìm về Cội Nguồn là vì vậy, và nền giáo dục gia đình vẫn phải lấy căn bản hướng về Nguồn Cội, Nguồn Cội hữu hình và Nguồn Cội Thiên Linh. ■

HVĐV

(Trích tạp san Hướng nội)

Bạn Đạo San Jose Vui Thật Là Vui . . .

Bạn đạo San Jose phát tâm, mời các bạn đến nhà thiền chung, lên đến tám nơi.

Mỗi tuần đều có tập trung thiền. Chủ nhà, chủ tọa nói lý đạo. Xong các bạn đạo nào thắc mắc chất vấn, không khí sinh hoạt thật sôi động. Đôi lúc va chạm, nhưng các bạn đạo San Jose với chủ đề luyện tánh và đẹp bỏ tự ái, nên tự biết đó là bài học của mình mà sửa.

Bạn đạo San Jose, ai cũng dễ thương. Đa số đều muốn tu nên không có sự tranh chấp. Thử tự đến nhà bạn đạo, bất cứ chủ nhà nào, đều tập trung đông đủ và vui vẻ. Cần có nơi thiền chung thôi. Ý thức là thiền, làm việc cho Thượng Đế.

Thiền chung với nhau, trợ duyên cho nhau, được hưởng thanh điển, bề trên chiếu rất tốt. Các nơi thiền chung:-

- Bạn đạo Võ Thanh Vân, ăn nói lưu loát. Sau câu nói nào đều có thêm chữ "Rồi" cũng vui vui.
- Bạn đạo Trần Thúy Hạnh nói: Hôm nay các bạn đạo đến nhà tôi, là ngày Tết của tôi.

Thiền chung bốn nơi, thì đáp chuyến xe của Hội lên thiền viện Hai Không. Các tu sinh trông bạn đạo lên, như con trông mẹ đi chợ về. Tay bắt mặt mừng, vui vẻ.

Sinh hoạt, thiền chung 12 giờ trưa và 12 giờ khuya. Chủ nhật sau buổi cơm tạm biệt, lái xe về. Con đường 200 miles, nhưng ai cũng đều thấy khỏe.

- Bạn đạo Lý-Vinh, nói về điển.
- Bạn đạo Trần Mạnh Ái và Trần Xâm bận cơ sở thương mại, nhưng cũng dành thì giờ cho

bạn đạo. Anh Ái hiền, tâm đạo tốt, thích làm công quả.

- Bạn đạo Huỳnh Quốc Kiệt và Lương Thị Mai Tố trông mau đến phiên mình, để làm món "Phở Bắc" cho các bạn đạo ăn, tập đàm đạo.
- Bạn đạo Bùi Chúc và Bùi Liên hưởng ứng chương trình các nơi thiền chung, liền vội đi thuê căn nhà khang trang để mời các bạn đạo đến.
- Bạn đạo Xuân Mai và bác Phú Xuân trở tài món ăn dưỡng Sinh ngon lành.
- Bạn đạo Phạm Trung "Bưu Điện" cho các bạn ăn rau cải "salad bar", sau buổi chung thiền.

Xuân con khi 92, bạn đạo San Jose lên vui xuân với các tu sinh trên thiền viện Hai Không, đang tu huệ tại đây. Tài xế Huỳnh Kiệt và Louis người Mỹ, bạn đạo Tâm, thủ quỹ lo đi chợ, mua quà Tết.

Bác Bảo lớn tuổi được đề cử chủ tọa tiệc hôm nay. Bác đại diện lì xì bao thơ đỏ cho ba tu sinh Bích, Quý và Hòa. Tu sinh Phát, công tác riêng, nên không có quà lì xì lúc đó, hẹn năm sau vậy.

Huỳnh Kiệt trao giải cho tu sinh xuất sắc nhất là tu sinh Quý. Bạn đạo xuất sắc 1991 San Jose là bác Lê Tiến Bảo.

Bạn đạo trẻ, sớm thức tâm có: Tiến, Độ, Trần Hùng, Quan Hạnh, Trung, Sương, Tiên, Lan, Khánh, Quang, Huệ.

Có gia đình, nhưng biết tu: Hoa, bác Tiêu, Kim Anh, anh chị Tường, anh chị Sơn.

Lớn tuổi lo tu có: bác Mẫn, bác Hồng, bác Năm.

Bạn đạo San Jose vui thật là vui... ■
San Jose, CA 14-2-1992

Bé Kiệt

Kính gửi Cha

*Thành tâm gửi đến Cha Hiền
Đêm đêm thổn thức nhớ người Cha yêu
Gọi Cha nước nở nghẹn ngào
Gọi trong tiềm thức lệ trào quen mi
Con nay cảm nhận được Cha,
Hồn con sung sướng nói không nên lời
Dù cho góc bể chân trời
Tâm con luôn nhớ đến người Cha yêu
Những lời dạy dỗ nỷ non
Rót vào tâm thức hồn con nghẹn ngào
Biết bao nhiêu kiếp luân hồi
Xa Cha, cách Mẹ, tại trần bơ vơ
Nay con quỳ dưới chân Cha
Xin Cha tha thứ lỗi lầm của con
Nay con cố gắng lo tu
Trả xong duyên nghiệp con về trình Cha
Cúi đầu đánh lễ Cha Hiền
Bàn tay âu yếm Cha vò đầu con
Tâm con sung sướng vô cùng
Cha không trách móc con khờ của Cha
Tình Cha cao cả biết bao
Con nay cố gắng đáp ơn Cha Hiền
Đêm đêm con lại ngồi thiền
Tâm con hướng thượng nối liền tình Cha
Từ nay không có cách xa
Cha luôn luôn ở ẩn tàng trong con ■
San Diego, 26-02-1992*

Lê Thị Đức

Ngày Đầu Tiên tại Hải Ngoại, Montreal 22-12-1979

Tôi không ngờ, hôm nay chúng ta được tái ngộ nơi đây. Cũng do cái gì mà chúng ta được tái ngộ? Do một niềm tin vững chắc và một ngày tái ngộ vui vẻ như hôm nay.

Rồi sau cái tái ngộ này, chúng ta nghĩ tới việc gì nữa? Cũng phải tưởng nhớ những người đau khổ hiện tại ở đất nước. Chính chúng tôi ra đi cũng lấy cái sống đổi cái chết. Nhưng mà ngày hôm nay đến được đất liền tái ngộ các bạn đây là cũng như tái sinh một lần đối với bản thể tôi. Cho nên, phần đông những người Việt Nam rời khỏi xứ sở cũng như tái sinh một lần nữa. Vì người V.N. và V.N. được gặp nhau rất thương yêu, rất quý mến. Trước kia chúng ta chia là người ngoài, nhưng mà bây giờ tất cả là người thân. Mọi người khao khát được giữa người Việt và người Việt thực hiện mọi tình thương lẫn nhau để chia sẻ sự vui buồn, lẫn lộn mà để chúng ta đóng cho tương lai nhân loại.

Các bạn tuy rằng xa nhà nhưng mà niềm tin rất vững bền về sự tu hành, nhất định chúng ta sẽ đạt kết quả tốt. Niềm tin đó là vô tận. Tại sao xác nhận đó là vô tận? Vì chúng ta tu hướng về phần hồn, hướng về sự đời đời sẵn có của chúng ta. Hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ thì không phải trong cái lý luận eo hẹp, rồi đâm ra hoang mang. Cho nên đường lối rất rõ ràng. Các bạn đã thực hiện, đã công phu, rồi các bạn thấy những chuyện các bạn không có thể nghĩ suy ra được, nhưng mà nó đến với bạn. Ngày hôm nay tôi đến với các bạn trong hiện tại. Các bạn quý mến

Trời Phật, quý mến tình thương cao cả của tổ tiên, đất nước, muốn được tái ngộ những thiện nhân trong lúc các bạn thiền giác, trong giấc ngủ các bạn muốn đạt được một giấc mơ thần tiên để ngộ những người hiền của xứ sở, ngày nay nó đã thực hiện thành ra một sự thật với các bạn.

Chúng ta vui, mà trong vui chúng ta cũng có buồn. Thương yêu những người đang bị kẹt ở xứ sở quê hương. Nhưng mà phải trả với một giá đắt để học hỏi, để tìm hiểu một lối thoát thiêng liêng sẵn có của mọi người. Chỉ có đạo pháp mới dẫn đường cho họ được. Nhưng mà trước khi đi, tôi cũng để lại niềm tin đó ở xứ sở. Việt Nam bây giờ anh em đau khổ vẫn thực hiện, vẫn tiếp tục tu để mong ngày hội ngộ như các bạn hội ngộ tôi ngày hôm nay. Vì niềm tin đó chúng ta đã xây dựng sẵn rồi, thì niềm tin đó một ngày kia chúng ta sẽ đạt được, không có gì khó khăn. Cho nên chúng ta phải vững tin tu và để thực hiện tình thương và đạo đức của Thượng Đế đã giao phó cho chúng ta. Mọi người đã biết thương yêu, nhưng mà thiếu thực hiện. Cho nên chúng ta, mỗi người chúng ta đang ngồi đây đều muốn thực hiện tình thương và đạo đức, muốn thực hiện để trở về làm một chiến sĩ của Thượng Đế, để xây dựng lại toàn cầu chứ không phải riêng xứ sở Việt Nam.

Người Việt Nam là người chịu đau khổ nhất thế giới này trong cái cảnh sanh ly tử biệt, rõ ràng phân minh. Rồi tiến tới đạo pháp, giữ vững

đạo pháp, thì người khổ và người đi trước sẽ dẫn cho những người tiếp tục kế tiếp đi sau. Chúng ta sống, đem tinh thần, đem tình thương tới xứ vật chất thì chúng ta sẽ thực hiện tình thương càng ngày càng sâu rộng hơn. Rồi nhiên hậu chúng ta mới dẫn dắt những người sống vì vật chất quên tâm linh. Người Việt Nam của chúng ta hiện tại sống về tâm linh mà khinh thường vật chất. Ngược lại rất rõ ràng, những người giàu có ở Việt Nam đã rời bỏ tất cả sự sản, nhưng vẫn quên đi chỉ nung nấu với một tâm linh đạo đức, muốn đồng bào, muốn tất cả những người thương yêu bạn bè khắp năm châu tự hiểu lấy họ và tự xây dựng lấy họ, để tu và tìm một lối thoát để dãi cho chương trình tiến hóa của Thượng Đế đã an bài cho mọi tâm hồn. Cho nên chúng ta tu về Vô Vi là hướng về tâm hồn, hướng về tâm linh, để dẹp bỏ những cái cá tánh xấu xa. Những bài học Tham, Sân, Si, Hỷ, Nộ, Ái, Ố, Dục chúng ta phải cố gắng vượt qua và để hoàn thành hoàn tất những bài vở đó. Rồi chúng ta sẽ hướng dẫn những người còn đang lung chùng trong sự đau khổ do cá tánh của họ. Mỗi mỗi chúng ta muốn giải quyết vấn đề đó thì không ngoài sự thực hành. Cho nên các bạn thực hành rồi, các bạn sẽ thấy rõ chính tôi mới có khả năng dẫn giải cho tôi, không ngoài niềm nào khác. Tôi chấp nhận tự sửa lấy tôi, tôi mới có cơ hội tiến hóa. Còn nếu tôi không chấp nhận tự sửa lấy tôi, không bao giờ có cơ hội tiến hóa.

Cho nên trong lúc quả địa cầu xáo trộn, thì luôn luôn có bàng môn tả đạo. Trong cảnh hư không nó cũng thừa cơ mà để lấp ráp một cái cơ hội để làm mê hoặc lòng người, rồi quên tâm linh mà lệ thuộc ngoại cảnh, lệ thuộc sự dẫn dắt sai lầm. Còn cái phương pháp Vô Vi này, các bạn đã nghe qua tôi nói nhiều, mình tự sửa mình để ảnh hưởng người khác, chớ chúng ta không có lệ thuộc một người nào hết. Người đi trước là người học trò của người mới tu. Tại sao nói học trò? Ông Thầy thì hỏi học trò phải trả lời, mà người học hết bài thì phải trả lời cho người chưa biết bài. Cho nên chúng tôi không lãnh chức vị Thầy và không làm sư tổ của ai, nhưng mà muốn làm bạn thân với mọi người để đàm đạo, trau dồi sửa đổi và học hỏi từ lý từ trí, tự tu tự kiếm mà để sửa sự sai lầm, để tự tiến hóa trong chu trình hành hương hiện tại. Cho nên các bạn nghe qua tôi nói "Nói tu mà không Thầy làm sao được?". Bởi vì ở đời này họ lập bè, ngôi thứ, rồi hành hạ kẻ dưới, đặt ra sự sai lầm quá nhiều, cho nên quá chậm trễ. Chính Cha Trời đã đặt ra nhiều tôn giáo ở thế gian nhưng mà không có ai về với Cha được, vì có sự di biệt xa cách. Trình độ người biết không chịu chia sẻ với người không biết rồi đâm ra sanh ra giai cấp. Tu cũng có ông vua, tu cũng có cấp trên đè cấp dưới. Không được, mất công bằng, mất sự quân bình, Phật tâm. Phật tâm luôn luôn công bằng. Một người hiền triết, tôi đi trước là người khổ hạnh trước, biết đường trước phải dẫn giải cho người sau, thì chúng ta phải ở trong bình đẳng học hỏi. Còn người còn chấp ở thế gian mới kêu bằng xưng địa vị, cần có địa vị, là người mới tu. Còn người tu lâu phải xóa bỏ địa vị của mình và để ảnh hưởng cho người có địa vị

là người phạm tánh. Rồi lần lần họ thức giác rồi tự họ xóa vách tự ái và họ tự tiêu diệt lấy sự Tham, Sân, Si, Hỷ, Nộ, Ái, Ố, Dục của họ sẵn có, nhiên hậu họ mới hòa hợp với khả năng tiến hóa trong sự thanh tịnh đời đời.

Cho nên các bạn phải nghe những lời tôi đã nói bao nhiêu năm nay. Tôi thực hiện, tôi cũng như là tấm tapis cho mọi người đạp, cho họ có sự êm dịu và để cho họ tự ý thức lấy họ và tự giác tự tu. Cho nên tôi ở trong hành trình, cũng không nhiều thì ít các bạn cũng có theo dõi tôi. Từ ngày tu tới bây giờ, lập hạnh, tự sửa. Bao nhiêu sự khó khăn, bao nhiêu sự khổ nhục nhưng vẫn giữ một niềm tin tự giải thoát lấy mình. Hỏi chử tôi làm được các bạn làm được không? Chắc chắn phải được. Các bạn cố gắng là phải được, không có việc gì không được. Chúng ta từ Việt Nam đến Gia Nã Đại bao xa, nhưng mà chúng ta đã đến. Thì chúng ta thấy rõ rồi, khả năng do mình không phải do một người khác. Cho nên cố gắng tu để trở về. Sự cấp bách, đòi hỏi nó sẽ xảy tới. Quả địa cầu sẽ thay đổi. Bây giờ các bạn không nhiều thì ít cũng hiểu rồi, các nơi đều có sự xáo trộn. Để chi? Mục đích để làm gì? Người ta cũng thờ phượng cũng kính nể Trời Phật vậy tại sao gặp những cái xáo trộn đau khổ như vậy? Nhưng mà sau cái khổ là cái sướng đó các bạn. Người Việt Nam khổ nhiều sau này sẽ sướng nhiều. Sau này sẽ vui dữ lắm, chúng ta sẽ vui dữ lắm, mà không tham vật chất, chỉ tham tu. Mỗi người chỉ biết tu để ảnh hưởng người khác, mọi người chỉ biết tu là tài sản vô cùng tận. Giữ lấy tài sản thương yêu của Thượng Đế để mà sống, để mà tiến hóa, để mà lãnh nhận những nhiệm vụ cao siêu hơn, tốt đẹp hơn, tiến

hoá để dài hơn.

Đó, cho nên hôm nay tôi ra đến đây, thì cũng mong được nhiều bạn ở hải ngoại tiếp tục chỉ giáo và học hỏi, trao đổi giữa các bạn, và mong các bạn sớm trở về nguồn cội do sự cố gắng sẵn có của mình. Các bạn không có mượn của ai, mà các bạn cũng không thiếu gì. Cho nên các bạn phải tự sử dụng cái cơ năng phong phú sẵn có của các bạn do Càn Khôn Vũ Trụ kết đặt, do Tạo Hóa đã sản xuất và đã hỗ trợ cho các bạn đầy đủ hết thầy, từ lý từ trí. Cho nên các bạn nên cố gắng. Đi trên hành trình hành hương, đừng có thấy đạp gai mà la đau, không đau đâu. Bởi vì thể xác này là phương tiện cho chúng ta mà thôi, còn phần hồn của chúng ta mới kêu là sự vĩnh cửu. Chúng ta phải về cái cảnh đời đời, chứ không nên vì lẽ này, vì lẽ nọ mà chậm trễ. Cái người cố gắng chắc chắn là phải đi đến. Còn mình chậm trễ là mình bị thiệt thòi, ở lại để thu hút cái trước đi rồi làm cho nội tâm đau khổ, đó là nghiệp. Cái tâm của chúng ta khổ là nghiệp. Cho nên chúng ta, khi nào người tu trong Vô Vi sẽ bị nhiều thử thách, thử thách đó làm cho tâm các bạn khổ, thì các bạn biết khổ là nghiệp cho nên các bạn phải giải nghiệp. Mà muốn giải nghiệp phải thế nào? Chấp nhận mới giải nghiệp được. Đó, những người Việt Nam hiện tại có cơ hội giải nghiệp. Trong lúc chúng ta giàu có bây giờ bàn tay không, bây giờ chúng ta chấp nhận rồi là chúng ta thấy nhẹ nhàng giải nghiệp. Tôi lấy Trời làm nhà, lấy đất làm giường trong giờ phút cuối cùng của thể xác tôi, nhưng mà tâm linh tôi vẫn đời đời với Càn Khôn Vũ Trụ. Không bao giờ tôi xa cảnh thanh nhàn đời đời của Thượng Đế, nếu tôi chịu sửa tôi để tiến hóa trở tốt.

Cho nên cái sự huyền diệu cao siêu của Trời đất đã sắp đặt để hỗ trợ cho người tu chơn thật. Nếu lợi dụng đạo tạo đời thì phải lâm nạn, học bài học đau đớn hơn, khổ sở hơn. Còn nếu chúng ta dùng thiện tâm mà hóa giải để tiến hóa, thì chúng ta thấy sung sướng nhẹ nhàng. Chúng ta được cơ hội để giải nghiệp trước hơn những các bạn năm châu thế giới. Tranh đua nhau trong sự giàu có, giết hại lẫn nhau, quên mình và quên đi cái định luật vay trả của Trời Đất.

Chúng ta sống ở ngày nay là vay cả Càn Khôn Vũ Trụ. Hơi thở các bạn cũng vay của Càn Khôn Vũ Trụ. Quần, áo mặc của các bạn cũng đang vay cả Càn Khôn Vũ Trụ. Thì bạn sẽ hẹn ngày trả. Mà bạn không có thực hành làm sao bạn có cơ hội trả? Cho nên chúng ta phải thực hiện Tình Thương và Đạo Đức. Chúa đã ban, Thượng Đế đã ban, cho chúng ta có sự sống, thì chúng ta phải cho sự sống cho những người khác. Đó là chuyện chúng ta phải làm. Mà muốn ban cho người khác phải ban cái gì? Chúa ban cái gì cho chúng ta? Thanh Khí Điển. Chúng ta có một cơ tạng, cơ tạng của một tiểu thiên địa thì chúng ta cũng có thanh điển. Nếu mà thanh điển chúng ta tập trung thì chúng ta cũng ban được cho người khác, theo tình thương của Thượng Đế, theo lòng quảng đại ban chiếu cho năm châu.

Nếu các bạn tu thì các bạn trở về. Thanh điển rồi thì các bạn mặc sức tha hồ mà phân thân để đi khắp các giới. Đừng có nói các bạn ngồi tu đó rồi lạc hậu không tiến bộ. Các bạn ngồi đó, các bạn tu các bạn vẫn độ cho những người trong lúc tai nạn đau khổ, nhưng mà các bạn không bao giờ tính với họ được, mới kêu tạo được cái đức. Con người đạo phải tạo đức, mà tạo đức là

mình phải quên những chuyện mình đã làm, chỉ biết sửa mình và ảnh hưởng người khác mà thôi. Thì sau đó các bạn sẽ được có bộ áo phước đức. Bộ áo phước đức là bộ áo để che. Cái dù phước đức là để che, che tất cả những tai nạn, che tất cả những quả bom nguyên tử sắp nổ trên đầu các bạn, nếu các bạn có phước đức. Cái phước đức đó là cái áo quý.

Cho nên tôi luôn luôn khuyên các bạn tu, rồi xuất hồn rồi các bạn thấy. Xuất hồn không lý tôi ở trường tôi đi sao? Hỏi mấy ông xuất hồn có quần áo bạn không? Ông có màu sắc bạn không? Ông có. Cái quần áo ở trên đó nó tinh vi, nó tùy theo khả năng tu hành của các bạn. Các bạn nhẹ, các bạn sẽ đạt được nhẹ. Còn các bạn nặng thì các bạn chỉ dùng vật chất mà thôi. Còn nhẹ nữa thì phần hồn các bạn sẽ có. Khi các bạn muốn thì quần áo nó đầy đủ tùy theo khả năng công phu của các bạn. Cho nên bạn đừng có suy tư rằng tôi theo Ông Tám đây tôi tu, một thời gian xuất hồn ra rồi quần áo làm sao đem theo bạn, sợ không có. Nhưng mà các bạn trong cái không nó có, nó có tất cả những gì các bạn sẽ có. Chỉ cố gắng để đi tới. Thanh Khí Điển của Trời Phật ban bố cho mọi người, rồi để thực hiện Tình Thương, thực hiện Đạo Đức. Hai chữ Đạo Đức để nói nhưng mà khó hành. Mà các bạn đang tu như thế này là mở và hướng về đạo. Thực hiện cho tư tưởng mình được quân bình, các giới cơ tạng của mình đều quân bình trong định luật sẵn có. Nhiên hậu các bạn được hào quang dồi dào, rồi lúc đó các bạn mới thấy cái đức. Các bạn ăn không hết, xài không hết. Không bao giờ các bạn phải lo cho nhiều nhưng mà các bạn vẫn có.

Chính tôi là người đã thực hiện

cái pháp này. Trước kia tôi cũng là người buôn bán, cũng lo về đời, lo về của cải, lo làm sao để cho giàu có. Tôi tưởng đó là phước đức. Nhưng mà một thời gian sau tôi tu rồi, tôi thấy cái chuyện mà tôi đang tu đây, mà lúc đó bạn bè chê tôi, chê bai tôi "Sao mày ăn rồi mày ngồi mày cứ thiên hoài rồi chừng nào mới có ăn?". Nghe cũng phải, nhưng mà cái đường lối tôi tìm, tôi đi tới cái sự vô cùng tận và tôi sẽ hưởng nhiều hơn những người đang phê bình tôi. Thì tôi giữ con đường đó mà tôi tu.

Tôi tu tới ngày nay, thực hiện nhiều trận cho các bạn thấy. Chúng tôi sống ở cùng cộng sản, chúng tôi bị kiểm kê, bị đuổi lên trên rừng, ở trên kinh tế mới không có gì nhưng rồi cũng đầy đủ. Rồi chúng tôi ra đây với hai bàn tay không rồi cũng có. Đi đâu cũng có Thượng Đế, đi đâu cũng có tình thương của bề trên diu dắt. Chúng tôi tin nơi đó, sự mãnh liệt đó sẽ cứu rỗi tất cả mọi sự nan giải, thì ngày nay chúng tôi mới có cơ hội được ngộ các bạn. Rồi tôi nói này không phải là tuyên truyền để cho quý bạn mê cái đường đạo này. Có lợi gì cho tôi? Không, tôi muốn mọi người phải trở về căn bản, mà mọi người phải đóng góp. Mọi người mượn của Thượng Đế, vay của Tạo Hóa phải trả lại cho Tạo Hóa. Các bạn có sự sống hiện tại là các bạn đã vay rồi. Các bạn phải trả, rồi các bạn mới trở về nguồn cội, phải thực hiện Tình Thương và Đạo Đức. Thì lúc đó các bạn mới thấy rõ rằng sự quý giá của Thượng Đế, của Đấng Cha lành đã diu dắt chúng ta 24/24 không bao giờ bỏ chúng ta, thương yêu vô cùng tận. Chỉ chúng ta, vì sự ham muốn tạm bợ mà quên sự sẵn có vô cùng tận của chúng ta mà thôi. Chúng ta mất đường về là tại chúng ta, chứ không phải tại người truyền pháp. Chính tại

chúng ta mà thôi.

Cho nên chúng ta phải cố gắng, khai thác lấy mình, tìm hiểu sự sai lầm của mình và xóa bỏ sự tăm tối nội tâm của mình, để thực hiện Bi, Trí, Dũng. Các bạn đã kiên nhẫn. Phần hồn bị giam hãm trong cái tiểu thiên địa này là các bạn học Nhẫn. Rồi có vợ có chồng, sanh con đẻ cháu cũng phải học Đức Nhẫn. Rồi đi học hỏi ở thế gian cũng học chữ Nhẫn. Rồi nên sự nghiệp cũng phải học chữ Nhẫn. Nhưng mà tới lúc đó chúng ta mới thực hiện Tinh Thương, chia xốt cho mọi người. Mỗi người một chút thì cộng đồng thương yêu tiến hóa. Lúc đó chúng ta thấy rằng đường lối đi không sai thì cứ mãi mãi đi hoài, đi cho nó càng ngày càng sáng suốt. Cha Trời làm việc 24/24 rõ ràng. Tại sao làm Ông Trời còn phải làm việc? Nếu Ngài không làm việc là Ngài mất tất cả sự sáng suốt. Mà chúng ta thử xem, chúng ta cũng Ông Trời con, Chủ Nhơn Ông của một Tiểu Thiên Địa, một bản thể này. Trong bản thể của các bạn có Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, có Tứ Đại hợp thành. Đó, rõ ràng, mà chính bạn là người điều khiển, bạn là người chịu trách nhiệm. Nhưng mà các bạn quên cái quyền lực hòa hợp với Càn Khôn Vũ Trụ, quên cái quyền hòa hợp với Thượng Đế, thì các bạn mất đường lối rồi, tối tăm rồi, nó mất tâm linh. Hỏi mất tâm linh rồi các bạn chết đi đâu? Nói tôi tin ông đó tôi lên thiên đàng, bạn đã xác nhận rõ thiên đàng ở đâu? Đi bằng cách nào? Chắc gì người nói đi lên thiên đàng người đã đi được. Cho nên cái môn pháp chơn chánh là truyền thẳng cho người hành giả, và để cho người hành giả tự khai thác lấy và tiến thẳng nơi chỗ mà người đã xác nhận từ lý từ tí mới là chánh pháp. Chứ không nên tin nơi người đó, rồi mình mất

đường, mất lối, không biết chừng nào mới trở về được.

Cho nên âm phủ ngày hôm nay bao nhiêu người giành xuống. Cứ đi xuống không, không biết đi lên. Nhiều người giàu có, cúng quảy lập chùa lập miếu rồi tôi xuống đó cũng thấy nó ở đó, đau khóc khổ cực, tội lỗi đầy mình. Tưởng có tiền ở thế gian tôi che chở được tội lỗi, không che chở được. Vì tội tôi làm tội tôi chịu. Cho nên tại sao xuống âm phủ mà rõ ràng hạch ra là bao nhiêu tội rõ ràng trước mắt, không chối cãi được là sao? Thì chúng ta lấy chút đỉnh chứng minh để thấy, khi mà chúng ta nắm cái ly nước này đưa lên, thì cặp con mắt này nó đã chụp hình cái ly nước rồi. Nếu tôi ăn cắp lấy cái ly này tôi bỏ trong túi thì tôi đã biết lấy tôi. Thì xuống đó người ta lấy cái kiếng âm dương chiếu, có ăn cắp cái ly ngày đó, tháng đó, màu gì đó không? Chối không được. Nếu có chối thì người ta cho xuất hiện ra thấy, thành ra xuống âm phủ không có cãi được. Cho nên đừng tưởng các bạn làm những cái gì mà các bạn giấu Trời Phật, sao mà giấu được. Chắc chắn 100% không giấu được, mà tội đó mình phải xử mình, bằng lòng xử mình. Các bạn ở trên dương gian này có dương điện là có tâm linh, có trí khôn. Lựa đường đi lên và đường đi xuống rõ ràng. Mà nếu các bạn không lựa rồi càng ngày càng đi xuống, nó mất tâm linh rồi thì nó còn phần âm, mất phần dương thì còn phần âm. Lúc đó, âm học cái gì nó cũng chậm. Xuống đó có nhiều người ở cả trăm năm cũng chưa biết đi lên cõi nào, học không hết bài, nó ngu xuẩn. Thì các bạn có thể so sánh trong gia đình có nhiều người có người mất tâm linh, nó học hoài học không biết chữ. Có, nó có đó, sự tiến hóa nó chậm. Cho nên chúng ta ở dương gian mà không

lựa tiến đi lên trên thì chúng ta sẽ đi xuống, chắc chắn như vậy. Cho nên các bạn chưa có cơ hội, chưa nghe được sự kêu réo đau thương của người đang sống ở địa ngục. Rồi tỉnh lại, như cha mẹ, anh em, vợ con nhớ sự sai lầm của mình, tạo nghiệp mà lưu nghiệp cho gia đình, không biết làm sao cứu rỗi, khổ lắm!

Cho nên tôi nhắc cho các bạn hiểu rằng phải tìm con đường đi lên. Mà muốn đi lên phải chấp nhận và sửa sai thì tự nhiên các bạn sẽ có nhẹ. Nếu mà các bạn không chấp nhận sửa sai thì không bao giờ có nhẹ. Nhiều người nhờ bùa phép thần linh, những cái đó phạm luật thiên đình. Chúng ta xuống thế gian để học bài và tiến hóa, nhưng mà chúng ta nhờ bùa phép thần linh là chúng ta là người muốn chạy tội. Thì cái tội một nó phải gấp hai, sau này phải gấp hai. Cho nên tôi khuyên các bạn, hoàn cảnh tới cứ việc chấp nhận, không sao. Không nên dựa vào bùa phép thần linh mà đau khổ. Về sau, xử tội nặng lắm, lợi dụng tới thần thánh. Mà để làm gì? Tôi có cái bùa làm ăn khá, để làm gì? Tiền nhiều quá tới lúc chết cũng không xài, thấy hồng! Mình gây tội một cách vô ích thì mình không làm. Chúng ta bình tâm một chút.

Cho nên các bạn tu cái pháp này rồi ổn định, ổn định, ổn định rồi các bạn càng ngày càng tỉnh táo. Các bạn lập cái hạnh hy sinh, chia xốt tinh thương sẵn có cho mọi người. Thì lúc đó các bạn sẽ nhẹ nhàng, và triển hạn cái kiếp sống này và tâm linh được cởi mở, thì vui vẻ đối với các nơi các giới. Mới thấy rằng chúng ta đang ở trong trường đại học của Càn Khôn Vũ Trụ, đang học bài và trả bài. Rồi nhiều bạn có bài không học, cũng không muốn trả nữa. Nhờ thần linh giúp đỡ, thì bị nạn ở sau này, bị tội lỗi ở sau này.

Cho nên chúng ta bây giờ có tâm linh, chúng ta nên xét kỹ. Một việc gì các bạn muốn làm cho phần hồn các bạn, các bạn nên xét cho kỹ để học. Cái phương pháp, mà tôi đã thực hiện để ảnh hưởng các bạn, trong thực tế từ điểm một. Chính bản thân tôi đem ra thí nghiệm. Tôi cũng người thời đại bây giờ, không phải có sự mê tín, nhất định không chịu sự mê tín. Phải thực hiện để đi đến, thì mọi việc nó sẽ dễ dãi ở sau này. Chính những người bạn trước kia, nói tu theo tôi là sẽ đi xin ăn. Nhưng mà tới ngày giải phóng rồi thì những ông đó thấy ông già trước tuổi rồi, dòm lại tôi thấy tôi trẻ. Lúc tôi ngồi tôi công phu ông đi ngang ông đá tôi, ông rủ tôi đi nhảy đầm tôi không đi rồi ông đá tôi. Ông ngắt lỗ tai, lỗ mũi "Cho mày chết luôn". Rồi tới ngày giải phóng ông dòm tôi ông nói "Tại sao mày càng ngày càng trẻ", tôi nói "Dạ, tại mày đá dích tao, mày có lỗi". Ông nói "Nếu tao biết vậy thì tao tu ngày nay tao đâu có già như vậy, mà tao đâu có khổ như vậy". Lúc đó nó mới biết. Thấy không! Món quà quý cho nó mà nó không biết, nó khi người tu hành. Cho nên mất tất cả và tôi ở trong thực trạng như vậy. Sự dày công của mình chắc chắn là phải đạt và niềm tin của mình chắc chắn phải có kết quả.

Cho nên hôm nay tôi được đến đây xem anh em, anh chị em ở đây đông đảo và hướng thượng, cố gắng tu luyện là anh em biết đường lối của mình đi về và ý thức rõ ràng chắc chắn chúng ta phải đi được. Sanh, Lão, Bệnh, Tử nhất định rồi, chúng ta hiểu rồi, không cần nghĩ đến vấn đề đó nữa. Chỉ có một đường một là đi về với nguồn cội mà thôi. Về nơi chúng ta sống đời đời. Thì các bạn đi vô nhà thờ nghe ông cha nói cũng là phần hồn bất diệt. Mà bất diệt ở đâu? Các bạn

sẽ hành để thấy sự bất diệt đó. Người ta nói Chúa nói hoài hoài, bây giờ mình hành để mình thấy Chúa. Cần phải thực hiện để thấy Chúa. Cái đó là cái điều mong muốn của mọi người. Không nên dãi dãi nữa và không nên chậm trễ nữa. Bởi vì bản thể chúng ta nó đi tới rồi, nó sẽ tới cái Sanh, Trụ, Di, Diệt. Sanh ra làm con người, trụ thành một bản thể, di chuyển rồi đi tới chỗ bất diệt. Rồi nó ngược lại, tới chết nó là cái gì? Nó có cái sống, phần hồn, thấy chưa! Nó cũng Sanh, Trụ, Di, Diệt. Nếu nó chịu tu nó đi lên nữa. Rồi cứ Sanh Trụ Di Diệt, Sanh Trụ Di Diệt đi lên, đi tới vô cùng tận. Lúc đó đạt được tới thanh rồi, thì lúc đó các bạn thấy rõ rồi, tôi thanh rồi thì đem liệng chỗ trước tôi cũng vẫn thanh. Lúc đó phải đi cứu độ người ta. Vì tôi thanh rồi, đi vô chỗ nào không bị trược lỗi cuốn nữa. Bởi vì cái phàm ngã. Minh tâm kiến tánh là Tham Sân Si không còn, đâu có bị lôi cuốn. Mà muốn diệt sự Tham Sân Si đó thì phải làm thế nào? Phải tu để sửa chữa. Tại sao nó tham? Là bất minh. Bây giờ cho nó minh nó hết tham. Tại sao nó sân? Vì nó cô động nó không có cởi mở, thấy không! Thì lần lần mọi cơ giới mình đều bỏ tước trong chu trình tiến hóa, mở ra hết.

Tướng do gì? Tướng do tâm. Tướng có thay đổi. Cái mạng môn của các bạn sẽ thay đổi. Ông thầy tướng nói tháng nào, tháng nào nhưng mà tới tháng đó còn trợ trợ. Cũng như ông Yêm thấy rõ là bà Văn Cao hồi trước ở Việt Nam đi ông thầy gì coi tướng nổi tiếng ở Việt Nam nói là tháng 11 thì dụng xe chết. Tôi nói còn tháng nữa thì chết rồi thì cho tôi đi có chết tôi chôn, chịu hôn? Chịu. Mỗi đêm tới tôi, cũng đi xe đàng hoàng, cũng đi ra ngoài đường coi thử có dụng chết không?

Thách ông Huỳnh Liên. Đó, thì tôi nói rằng "Chịu hay là không?". Bởi vì ông Huỳnh Liên là xác nhận tháng 11 này là bà phải dụng xe chết. Rồi bây giờ mỗi đêm tới tôi đi! Đúng tháng 11, qua rồi tháng 12 qua tới bây giờ giải phóng cũng chưa chết nữa. Đó, bà mới thấy rằng, mà sau giải phóng rồi bà gặp nhiều cái trận đau khổ ghê lắm. Gia đình, ông chồng tu chưa tới đâu tưởng mình hay. Đó, cái tu mà ngạo mạn tưởng mình hay là bị phạt. Đi tu mà gặp một bà kia tu mà bà cũng xung bà là tiên, rồi ông này cũng xung ông là Phật. Rồi tiên với Phật cặp nhau bỏ nhà luôn. Ạ, một bài học. Cho nên trước khi tôi ra đây tôi nói rằng: "Bỏ tù, sẽ bỏ tù". Nhưng mà ảnh đâu có tin. Ông kia với bà kia cũng là cao tay ấn lắm mà, nhưng mà tôi nói bỏ tù. Rồi hỏi tại sao? Tội 35, ở tù đúng 35 ngày thả ra, bây giờ hồng dấm nữa. Ở đúng 35 ngày, mà nó tưởng là nó ngon lắm, nó quen với giải phóng đồ dữ lắm nhưng mà ở tù 35 ngày, cho nên ông Sáu Nhắm ông viết thư qua ông nói "Anh nói sao thì nó có y như vậy rồi, tháng đó 35 thì đúng 35 ngày bỏ tù". Đó, nó có rõ ràng. Nhưng mà cái bài học đó là gì? Vì bà này bà cố tâm tu, bà từ cõi chết bà vượt tới sống, bà tu, bà thấy cần. Mà cái đó là giải nghiệp cho bà chớ, không phải sự đau khổ. Cái đau khổ đó là phần hồn bà được tiến hóa. Cho nên tôi nói tôi cho bài học này "Vì con cố gắng tu, con biết Trời Phật. Ông Tám cho con, để con hưởng", "Hưởng gì mà chồng đi lấy người ta mà ông nói hưởng", "Cho con hưởng! Rồi sau này nó mới biết thương, nghe lời tôi đi!". Ạ, bây giờ chỉ mới biết rằng bây giờ đuổi nó cũng không đi nữa. Phải cho nó học, nếu mình làm vợ mà mình đi cấm người ta hoài, hồng hồng cho nó dụng. Thấy hồng, tại vì bà

ghen, bả cấm nó nó mới xảy ra cái vụ đó. Còn hồi trước bả thả lỏng nó đâu có xảy ra cái vụ đó. Người ta muốn ăn cà rem, cho đi ăn cà rem, hồng cho ăn cà rem, tức. Nó phải đi ăn cà rem nhiều hơn chứ. Thấy không! A, Cái sự sai lầm.

Cho nên ở trong gia cang, trong gia đình của Vô Vi tu phải hiểu, hai vợ chồng cũng hai bậc Thầy, hai bậc sư. Vợ cũng sư mà chồng cũng sư với nhau, mới trao đổi, giáo dục, tiến hóa. Chồng cũng là sư mà vợ cũng là sư. Có nhiều người nói "Tại sao anh tu mau vậy?". Kiểm trở lại nói "Cũng nhờ bà xã tôi bả khó quá, tôi tức tôi hồng thềm đi đâu nhưng mà tôi bắt chước Ông Tám tôi thiền, tôi mới thấy". Cũng nhờ bà xã, thấy không? Đó, rồi "Cũng nhờ ông xã tôi, tối nào ông cũng đi nhảy đầm xài tiền. Thôi kệ cho ông chết luôn, một mình tôi tu ngày nay tôi mới được như vậy". Cũng phải nhờ không? Trở lại phải cảm ơn người ta, chớ đừng tưởng tôi tu được rồi tôi ghét. Phải cảm ơn, cảm ơn và cảm động lòng họ để họ tu, thì hai người được tu luôn. Hai người cùng tiến hóa, nó mới tốt. Hai người cũng bậc thầy hết, chẳng có ai thua ai hết. Chưa cãi thì nói anh anh em em chớ còn cãi rồi thì chẳng có ai thua ai hết. Sự thật mọi người đều có gia đình, chẳng có ai thua hết, bậc thầy không mà. Nó chủ cái tiểu thiên địa chớ nó đâu phải người tầm thường. À, trong cái Vô Vi này chúng ta thấy, mà khi tu thấy rồi, thì bình đẳng. Trong bình đẳng của tinh thần đạo hữu lại càng thương yêu nhiều hơn, càng thương yêu nhiều hơn. Cũng gây gỗ vậy, mà bỏ đi lại nhớ, cái tình đạo hữu. Vợ chồng nó gây mà bỏ đi nó lại nhớ, nó nhớ cái tình đạo hữu. Cho nên có assurance, bảo đảm. Cho nên các bạn cứ tu. Cứ tu lì, bà xã chửi, ông xã chửi, chửi thét

rồi huề, chẳng có cái gì hết. Rốt cuộc mới thấy rõ.

Cho nên khi mà chúng ta thấy rõ rồi, chúng ta phải học nơi tất cả và hòa nơi tất cả. Bất cứ cái gì cũng là một bài học để dẫn tiến phần hồn, chớ không phải bỏ đầu. Đừng có nói con bù lon sét này mà không xài được, tới hồi muốn dùng nó tìm không ra. Chiếc xe hơi nào có con écrou nào không xài được? Không có xài được người ta đâu có gắn liền, thấy không! Minh chê cái này, chê cái nọ, cái kia, mình chậm tiến. Trong gia đình mình cũng vậy. Nó có người lanh, người chậm, người nào cũng xài được hết. Phải biết xây dựng và giúp đỡ lẫn nhau. Cái đó là cái chuyện cao quý. Trời Phật đã sắp đặt cho mình những bài học, mình dòm lại cái tuổi mình hữu hạn chớ không phải triển hạn thêm mấy trăm năm đâu mà muốn thay đổi. Muốn thay đổi cũng không kịp đâu. Ta phải chấp nhận để học hoàn thành hết cái bài học này, nó mới xứng đáng là con của Trời. Mình biết gây với người ta, biết ta đây là mình biết mình là con của Trời rồi, thì họ cũng con của Trời, tại sao mà họ thua mình? Bao giờ họ thua mình? Nên mình phải kính trọng để đối xử, thì mình phải thực hiện tình thương, của quý của Trời cho.

Cho nên cái Vô Vi này pháp thì cứ giữ tu, còn môn nào mình cũng kính trọng. Đây rồi bâng môn tả đạo nó sẽ tới nó phỉnh các bạn, nhưng mà các bạn cũng ở trong tinh thần kính trọng. Bởi vì Cha Trời cho bài để thử mọi người, coi mày nói mày hứa mày đi lên coi thử mày có đi lên không? Hay là mày tham cái phép này thì mày xuống lại Mê muội, thấy không? Cha Trời thử như vậy. Bởi vì bài vở tại sao tôi nói cho các bạn trước vì tôi cũng có cuộc dự họp trên đó tôi biết. Có một hai cái

ổng sắp như vậy đó thì sẽ xảy ra ở đây. Nhưng mà chúng ta tu thì chúng ta bên Vô Vi mới biết được cái đó. Giữ vững tinh thần để đi lên. Cha Trời sắp đặt thì bài nào bài nấy nó rõ ràng lắm, nhưng mà phải chịu, không có cái được. Còn chúng ta tu về Vô Vi nhưng chúng ta chấp nhận thì nó lướt qua. Nó không có khổ. Chớ đừng có nói chia bè phái này, bè phái kia, bè phái nọ. Không có giúp ích, nhưng mà tai hại. Rốt cuộc rồi cũng quy lại một mà thôi. Đạo pháp nào rốt cuộc cũng quy lại một nhưng mà đi mau hay là đi chậm đó thôi.

Cho nên các bạn tu là các bạn phải tự đi, mà phải cương quyết đi. Ở đây chúng ta có kẻ già, người trẻ, chúng ta thấy rõ rồi. Người già này trước kia cũng là người trẻ, mà tại sao họ già? thì tôi bây giờ người trẻ một ngày kia tôi cũng phải già như người. Thì tuổi tác tôi bây giờ còn trẻ mà tôi biết đạo pháp, tôi biết đường lối để về với quê hương chốn cũ tôi, tôi phải đi mau hơn người già. Với tuổi già nua của tôi, tôi biết cả biết bao nhiêu công chuyện của Trời đất. Tôi học được biết bao nhiêu chân lý, thấy không. Cho nên phải gắng tu, đừng có phí uống. Phí thì giờ uống, bày này, bày kia, bày nọ động loạn rồi không tự sửa được mình. Đó là chậm trễ, trễ tàu, khổ lắm. Không nên để nó trễ tàu. Ở đây mình đi xe điện mà trễ một chút nó còn đóng cửa đứng đó bơ vơ. Huống hồ gì chiếc thuyền Bát Nhã, trong nháy con mắt là nó bay mất rồi. Mà mình không chịu bước lên "Con theo Phật mà để con ra con đào mười ký lô vàng rồi con vô con đi chung với Phật, không biết trên đó tiền làm sao?". Trễ rồi, đi đâu có được.

Cho nên cú này ở Việt Nam Phật cho thấy "Các con cúng Phật nhiều,

cúng Trời nhiều. Bây giờ Phật Trời về với các con, các con bỏ tất cả để theo Phật Trời, cúng đúng rồi đó mấy con ơi!". Biết bao nhiêu Phật, biết bao nhiêu điển bây giờ đang giáng ở Việt Nam, giáo dục con người, cho con người thấy. Cúng đúng lúc rồi thì bây giờ ta vô ta kiếm kê đồ đạc là phải rồi, không có trách được. Cho nên nhiều người ở Việt Nam, thời gian tôi chiêm cứu ở Việt Nam nhiều người hôm qua nó kiếm kê không còn một xu nào, tôi nói đúng rồi, bà hỏi đúng làm sao? "Hồi nào bây giờ bà cầu Quan Âm thì Quan Âm cho lính tới kiếm kê đồ rồi Quan Âm dẫn đi lên thiên đàng, bỏ hết đi đừng nghĩ nữa!", "Phải rồi, tôi cúng dữ lắm chớ". Bây giờ đúng ngày rồi, tu đi! Bây giờ đây là cơ hội đi về nguồn cội rồi, tu đi. Nên những người đó họ bớt bệnh hoạn, họ được nhẹ nhàng. Họ thấy rõ rồi, cái cơ Trời. Có cái giặc gì mà không đánh mà chỉ có cái giặc Việt Nam không đánh mà nhà cửa, xe hơi, máy bay nó vô lấy cái một. Có phải Ông Trời làm không? Thấy không, người thế gian thì ham của người ta phải tránh chớ, nhưng mà cái này phải tránh chớ, để yên vậy đi. Có phải Ông Trời làm không? Để mất nhưng cũng để lấy lại. Khi mà ống quét dọn sạch sẽ rồi, cho vô, cho vô lại. Đây rồi các bạn thấy. Không có khó khăn, để ăn là để thua, cái định luật nó có sẵn rồi, không có lo. Cho nên mình chỉ lo tu thôi. Muốn cứu độ người nhà ở quê hương mình thì mình cứu độ. Các bạn có cơ hội tu, có điển thì cái điển các bạn chạy khắp năm châu được, mà ghé qua Việt Nam một chút lại không được sao, thấy không. Ráng tu đi, các bạn cứu về tâm linh để cho họ thức giác còn hơn các bạn cho cái bánh mà không cất nghĩa. Cho nên ráng tu, sẽ cứu độ được hết.

Cho nên tôi ở đâu cũng làm việc của Thượng Đế, ở đâu cũng học Tinh Thương và Đạo Đức. Cho nên hôm nay các bạn được sự mong muốn gặp tôi lại được gặp tôi, mà do niềm tin của các bạn. Sự nhớ thương đó chúng ta phải giữ lấy, và chúng ta phải thực hiện hoài hoài trong sự nhớ thương để chúng ta đi về. Bởi vì sự nhớ thương này là thiêng liêng, không phải sự nhớ thương tiền của tạm bợ ở thế gian đâu.

Thành thật cảm ơn các bạn. ■

Lương Sĩ Hằng

Ngày 22 tháng 4 năm 1992

Thưa các bạn,

Qua cuộc điện đàm ngày 19-4-92 lúc 4:00 chiều Montreal, nghe được qua sự bàn bạc về đại hội kỷ tới tại Hongkong..

Đại hội kỷ tới do bạn đạo tại đại hội Hồi Quang Phán Chiêu, do bạn đạo bầu chọn Hongkong, nhưng mọi người đang chờ tin tức đăng tải trên lá thư Vô Vi.

Mọi người đang chờ xem HỘ Ỉ HỮU VÔ VI Hongkong được bao nhiêu người phát tâm giúp đỡ cho kỷ tới. Nếu thiếu nhơn lực thì bạn đạo tại Hoa Kỳ sẽ tổ chức một uỷ ban chuyên phụ trách về đại hội Quốc Tế kỷ tới để hỗ trợ cho hội ỉ hữu Vô Vi Hongkong.

Đơn thân độc mã, một mình chị Mã Tố Anh không đủ yếu tố khuyến khích bạn đạo tham dự, vậy kính xin chị Mã Tố Anh đăng tải danh sách của quý hội, để bạn đạo dựa vào niềm tin của bạn tổ chức địa phương mà hợp tác.

Cho biết ngày giờ qui định và số phí của mỗi người, sẽ gởi cho ai? Tình trạng an ninh địa phương tốt hay xấu từ nay cho đến ngày đại hội. Chương trình đại hội sẽ ra sao? HỘ Ỉ HỮU VÔ VI sẽ sẵn sàng đón tiếp bạn đạo bắt đầu ngày nào cho đến ngày nào?

Ai muốn tham dự xin ghi danh trước ngày 30 tháng 5 năm 1992. Đại hội này do bạn đạo tổ chức, quyền tham dự cũng do tài chính của bạn đạo mà thôi. Tuyệt đối hướng về tâm linh tu học, chứ không có chiều hướng chính trị, bất cứ từ đâu đến.

Ước mong các bạn minh xét và thực hành. Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn./.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng,

TÌNH CHA

Hôm nay Cha đem tới các con
Tình yêu thấm thiết thật vương tròn
Ngôn ngữ trần gian còn hạn hẹp
Không sao diễn tả được lòng son

Tình Cha bất tuyệt chảy ngập tràn
Muôn loài vạn vật khắp trần gian
Tình Cha tuôn chảy trong hơi thở
Trong giải Ngân Hà cũng tràn lan

Ít con nhận diện được tình Cha
Vi bị u minh chốn ta bà
Huệ chưa mở được làm sao thấy
Tình yêu vô lượng của người Cha

Vi bị mê trần con đọa sa
Phàm ngã tung hoành dấy phong ba
Biển khổ bến mê con ngập lặn
Tạo nhiều ác nghiệp khổ lòng Cha

Làm ác nhiều rồi con đắng cay
Âm thầm chịu đựng luật trả vay
Nhức nhối xót sa vì nghiệp quả
Thấy đời giả tạm bớt mê say

Con khổ nhiều, chân ngã vùng lên
Đẩy lui lực tặc bước lên trên
Ra tay giành lại quyền bá chủ
Con bớt ác ôn trí vững bền

Phàm ngã để gì chịu thua ngay
Giặc trong bản thể cả một bày
Chúng cố đim con trong ác trược
Chúng la chúng hét suốt đêm ngày

Mặt trận mỗi ngày mỗi gay go
Phàm ngã xưa nay vốn lắm trò
Chân ngã đơn phương lo chống đỡ
Một mình chiến đấu thật cam go

Nhờ con dũng trí lại hùng tâm
Lắng nghe chân ngã tránh lối lầm
Bớt đi xấu xí và thù hận
Học hỏi hy sinh chịu đập bầm

Chân ngã là gì? Hỡi các con!
Chính danh của nó: tiểu hồn con
Từ lúc giáng trần hồn bị nhốt
Ngục tù bản thể luống héo hon

Trong khi chiến đấu dẹp lục trần
Tiểu hồn con phát triển lần lần
Càng chiến đấu, hồn càng vững mạnh
Bát mạch lưu thông khiếu mở dần

Tiểu hồn khi thật sự trưởng thành
Ngục tù bản thể phá tan tành
Tự do xuất nhập không ai cản
Tránh khỏi luân hồi, nghiệp tử sanh

Tiểu hồn hòa với Đại Hồn Cha
Nhập Đại Linh Quang chiếu sáng là
Con xa Cha từ vô lượng kiếp
Nay về quê cũ thỏa lòng Cha

Về quê nhà con thấy lòng Cha
Thế giới, càn khôn, khắp mọi nhà
Tình Cha tuôn chảy không ngừng nghỉ
Rung động hoài hoài hết âm ba

Khi con chưa đạt mức vô vi
Còn đầy nghiệp ác với sân si
Thấy cảnh trần gian đầy máu lệ
Tranh giành giết chóc thật ai bi

“Cha bảo cha thương có thấy đâu?
Thương sao trừng phạt quá dài lâu?”
Lẻ loi, lạc lõng con đau khổ
Ngửa mặt nhìn trời: “Cha ở đâu?”

Vi yêu, cha bắt con khổ đau
Nhận chìm con đổ dạ cha sâu
Có bị khổ đau con mới tỉnh
Làm lành, tránh dữ để tiến mau

Ra công sửa trược đổi làm thanh
Công phu, công quả gắng tu hành
Lại còn phải đủ bi, trí, dũng
Thì tiểu hồn con mới trưởng thành

Cố đi con nhé! Gắng lên con!
Cha trông chờ con đã mỗi mòn
Đò chiều về cội gần tách bến
Đừng để Cha Già phải héo hon

Tiểu Linh Quang

CHARLIE

Mưa đã kéo dài từ nhiều ngày qua, từ mặt hồ, hơi nước bốc lên làm mù mịt cả một vùng trời bao la. Giữa không trung, yếu ớt xuyên qua lớp mây mỏng, lấp lánh trong ánh tà dương những hạt mưa phùn li ti, như những hạt kim tuyến lất phất đong đưa theo chiều gió. Những ngọn thông xanh cao ngất, những cành cây khẳng khiu trụi lá, những mái nhà rong rêu, cỏ nâu, đá mốc, nước xắm... như ẩn như hiện, mờ ảo trong mây thấp. Cách đó không xa, từng cơn gió biển lạnh buốt thổi vào đất liền, cuộn theo những lớp hơi bàng bạc, và tất cả, vâng! tất cả mọi vật trong tầm mắt, đều chìm trong sương khói... Cảnh chiều đông thật là vắng vẻ, không một bóng bộ hành lai vãng, thỉnh thoảng chỉ có vài chiếc xe hơi phóng nhanh trên mặt đường ẩm nước mưa... không biết từ lúc nào, thân chú đã ướt nhem, toàn thân run cầm cập không ngừng, chú ngẩng đầu lên, đôi mắt mở to, ngơ ngác, nhìn theo ánh đèn xe tiến đến từ xa trong sương dày... không có xe nào ngừng lại, cứ vụt ngang trước mặt và tặng chú những làn nước bắn tung tóe lên khắp đầu mình. Chú mọp mình trở lại, nằm co ro bên lề đường, kiên nhẫn chờ đợi... Cơn giá lạnh ác nghiệt vẫn tiếp tục phủ trùm mọi vật, tiếng gió hú vẫn trầm bổng khắp khung trời...

A! chú để thương quá, nhưng sao nhỏ xíu vậy, có phải mới chào đời không, cha mẹ chú là ai, tại sao lại lưu lạc khốn khổ thế này, chúng tôi sẽ tìm hỏi hàng xóm xem có ai chịu nhận chú không, nếu cùng thì chú ở lại đây đi! ở lại thiền viện này đi, có gì ăn nấy, chú cũng tu được mà! không biết tên chú là gì, gọi

chú là Charlie được không?

Từ ngày hôm ấy, Charlie bắt đầu sống tại thiền viện này. Charlie hãy còn quá nhỏ, chỉ có thể dùng toàn sữa tươi, và ban đêm được cho ngủ trong cốc. Hai đêm đầu, lúc ngủ thì dễ thương lắm, đáng ngủ rất vô tư thư thái, muốn ngáp là ngáp, muốn ngáy là ngáy, xoay trở đủ kiểu, dù là đang khi ngủ, nhưng không một điệu bộ nào là không có cái phong độ riêng của nó, tin chắc ai nhìn cũng mến, cũng muốn được hôn nhiên ngây thơ như Charlie. Nhưng mà Charlie cũng nghịch lắm, hay thức giấc nhiều lần giữa đêm, muốn phá phách những đồ vật trong cốc, nếu bị nhét trở lại trong chăn, thì Charlie cựa quậy càu càu, la lối ồn lên, bị la rầy thì ngồi im, mặt mày tỉnh bơ, không có chút gì là bực bội khó chịu cả. Tuy gây nhiều phiền phức và bị la hét như vậy, nhưng lúc nào Charlie cũng rất thân thiện và âu yếm, nên ít khi làm người khác bực mình lâu được, trái lại còn được ôm vào lòng vuốt ve nữa.

Đêm thứ ba từ khi vào thiền viện, Charlie làm ồn nhiều quá, nên bị cho ngủ trước cửa cốc, chỉ có một cái khăn nhỏ làm mền. Trong khi trời đang mưa gió lạnh lẽo, Charlie vẫn thản nhiên ngủ bên ngoài, cho đến lúc trời gần sáng, Charlie mới phàn nàn chút đỉnh, chạy tới chạy lui "ét ét" trước cốc. Nhưng khi cửa vừa mở, Charlie mừng quýnh lên mà té đái ra. Qua một đêm đã bị đối xử thậm tệ như vậy, mà trên gương mặt của Charlie, vẫn thản nhiên, không hề có một nét oán hận nào, thử hỏi có ai đành lòng để Charlie chịu khổ nữa không. Charlie còn quá nhỏ, chưa đủ khôn ngoan, chưa đủ sức để chịu đựng cái lạnh mùa đông miền Bắc nước Mỹ, và cũng để người khác ngủ được yên giấc, nên Charlie cần có cốc riêng, và đủ cả mền ấm.

Trong khi chờ đợi xây cốc, Charlie đã phải ngủ trong một cái thùng nhỏ, nhưng không được ngủ chung cốc với ai cả. Cuộc sống của Charlie rất đơn giản, nhưng để đúng tiêu chuẩn đòi hỏi, và Charlie cũng có thể ở trong đó cho cả bốn mùa, có nghĩa là cốc của Charlie phải được cách nhiệt (insulated) đàng hoàng, được lót thảm loại tốt, tất nhiên phải có cả mền ấm đầy đủ nữa... Một ngày trôi qua... Khi cái cốc tí hon vừa hoàn tất, không hiểu Charlie đã học từ đâu, chưa được lệnh cho phép, Charlie liền từ bỏ ngay cái thùng chật hẹp, ung dung bước vào cốc, rồi ở trong đó suốt cả buổi chiều, gọi mãi vẫn không chịu ra, như là sợ ai chiếm cứ giang sơn của mình. Từ hôm ấy, không còn ai bị Charlie làm phiền lúc ban đêm nữa.

Từ khi có sự xuất hiện của Charlie, tổng số tu sinh của Thiền Viện Nhẫn Hòa lên được tới số 3. Ngày ngày Charlie nếu không dùng sữa thì bánh mì hay cơm trắng với chút ít nước tương, Charlie không hề đòi hỏi, cho gì thì dùng nấy, lúc đói thì hơi khó tánh một chút, đồ ăn chưa kịp đến, đã vội chụp lấy ăn rất hăng. Khi no rồi, Charlie chả cần cảm ơn, ngoảnh mặt mà đi tìm chỗ đùa giỡn. Lúc nào buồn ngủ thì dựng đầu nằm đó, duỗi cả tay chân, không biết trời đất là gì, đã giấc rồi thì lại muốn đùa giỡn tiếp. Nhiều lúc Charlie vô tình gây ra sự đổ vỡ, hoặc tiểu tiện bậy bạ, rồi bị xử phạt la rầy, thì Charlie chỉ lẳng lặng nhìn lại với cặp mắt lao láo, thái độ vô cùng bình thản, nhiều lúc để đáp lại sự rầy mắng đó, Charlie nhào tới ôm chầm lấy chân, hay nhảy vào lòng người đã la rầy mình, không khác nào một đứa trẻ 3 tuổi ôm chầm lấy người mẹ khi bị mẹ la rầy, rồi thản nhiên tiếp tục đùa giỡn. Nếu nhìn sự dễ thương này, dù người có hẹp

hòi cách mấy, chắc không thể nào không bật cười người giận được. Có những lúc Charlie bị té từ trên cao, đau quá, chỉ la lên ít tiếng, xong rồi lại đùa giỡn như thường, dường như không hề có chuyện gì đã xảy ra.

Thời gian cứ trôi đi không luyến tiếc, mỗi một niệm đi qua, mọi sinh vật lại đi dần đến điểm cuối cùng của đời mình. Mới ngày nào đây, Charlie còn là một đứa bé đi không vững. Cha chú, mẹ chú, anh chị em chú, chắc là không biết chú đã bơ vơ lạc loài như vậy, và đang sống với những người không hề có một mảy may liên hệ nào, dù chỉ là sự liên hệ về chủng loài. Nhưng rồi theo dần thời gian, Charlie cũng mỗi ngày mỗi lớn, Charlie hiểu thêm mọi người theo cái trí trời ban, không biết dẫn đo tính toán, và phản ứng rất tự nhiên theo hoàn cảnh. Hành động trở nên lanh lẹ và sự thân thiện trìu mến với mọi người vẫn thủy chung như thuở nào, nhưng Charlie vẫn còn rất trẻ con. Đôi lúc Charlie được cho đi dạo trong những công viên, tại những nơi này, với cốt cách hồn nhiên, thơ ngây đượm vẻ trào phúng, Charlie đã thu hút sự chú ý của nhiều người, những người này khi thấy Charlie, hầu hết đều phải dừng lại không những chỉ để ngắm mà còn đến với Charlie cả những sự tung tuu nữa. Không biết Charlie đã làm rung động bao nhiêu trái tim các bà các cô rồi.

Những khi không người nào cùng đùa giỡn với Charlie, thì Charlie có vẻ như hơi mất hứng, nhưng không bao giờ quá nửa phút, là đi tìm những món đồ chơi thường ngày mà đùa lấy một mình, Charlie thích cái gì là lôi cái đó ra mà thưởng thức. Điều này đã làm nhiều bạn dạo khi vào thăm viếng thiền viện thường hay lo ngại về những chiếc giày của họ. Charlie rất an phận cuộc sống

êm đềm nơi đây, một cuộc sống mà ngay cả người có tâm tu hành, đôi khi cũng cảm thấy vô cùng buồn chán, nhất là khi trời bắt đầu vào thu, khi mà những ánh nắng sống động của mùa hè bị che khuất trong những ám mây xám đặc, nhường lại cho cảnh vật buồn tẻ này những tiếng lộp bộp của những hạt mưa buồn rơi trên lá vàng. Không bao giờ thấy Charlie tỏ ra bất mãn sự vắng lặng nơi đây, không hiểu vì Charlie chỉ được trời ban cho một ít tính đơn thuần, không có trí phán đoán, không biết đòi hỏi, mà Charlie có thái độ an nhiên tự tại như vậy. Dĩ nhiên nếu không phải là Charlie, mà vội cho rằng Charlie chỉ hành động theo bản tính có lẽ không được đúng lắm.

Không ai rõ Charlie xuất thân từ đâu, nhưng Charlie đã được cho ra đời, và đã mang một hình hài không giống người. Lọt lòng không bao lâu, cái khổ của cuộc đời đã phủ lên đầu Charlie. Charlie đã xa lìa thân nhân mình quá sớm. Định mệnh nào đã đưa đẩy Charlie vào thiền viện này, để cùng sống đời thanh đạm với các tu sinh tại đây, và chỉ được sống cho qua ngày, không thắc mắc đến ngày mai, không thắc mắc đến khi nào sẽ hết kiếp. Có khi nào Charlie tự hỏi, tại sao mình lại ra đời, sống một kiếp sống hiện tại như mọi sinh vật khác, mà không hề được tự mình lựa chọn. Sống chỉ để sống, để nếm đủ những mùi vị do đời đưa tới, để đối đầu với những bất hạnh có thể đến bất cứ lúc nào. Có phải Charlie cũng đang học bài học về chữ "Nhẫn"?

Charlie thuộc một loài riêng, và có những đức tánh khác biệt trời cho, nhưng chắc gì những cái đó lại không hữu ích cho người đời học hỏi. Với những giảng điệu diễm đạm, bản lĩnh nhịn nhục, không biết lo

nghĩ tính toán, vô tranh bất chấp, cử chỉ kiên nhẫn, chấp nhận không sợ hãi, không biết mưu đồ lợi hại, phàm phu muốn tu luyện tới mức thoát tục, siêu phàm, chắc có lẽ phải đạt tới trình độ này trước đã. Có sống chung mỗi ngày với Charlie, mới thấy được sự trong sạch và tính trung hậu của Charlie. Dù muốn dù không, Charlie vẫn là một công trình sáng tạo của thượng đế, tượng trưng một khía cạnh nào đó của tạo hóa, và có quyền chiếm hữu một phần thiêng liêng trong càn khôn vũ trụ. Như vậy, nếu con người ngày nào vẫn còn bất toàn, thì giữa Charlie và con người, ngoài cái nhục thể tạm bợ, có gì khác biệt nhỉ?...

*Chó con ơi chó con
Nhìn chú đùa lon ton
Tôi muốn thành trẻ con
Lon ton như chó con*
Nhẫn Hòa, 28/03/92

Ngọc Long

SỐNG

Sống giả với chính mình thì làm sao mà khỏi khổ?

Chỉ cần đụng đến "emotion" là con người biến thành động loạn từ trong ra ngoài. Tư tưởng lúc nào cũng tìm tòi sự thích thú "hưởng thụ" mặc dù rằng chỉ qua bằng ý tưởng tượng, chứ nếu qua bằng kết quả cụ thể thì có nhắc đến Đạo, linh Hồn hay Thầy cũng vô ích, chỉ là lý thuyết mà thôi.

Nếu nằm trong trường hợp của ý nghĩ hay thực tế thì cũng chỉ có đợi đến giai đoạn chán chường sự động loạn đó mới thoát ra, hay mới hy vọng được thoát ra một phần nào, tùy do nơi tâm thức của mình.

Biết hiểu là một lẽ nhưng tư tưởng là nguồn gốc của "hưởng thụ", hễ "vui", "thích" bao nhiêu thì tạo nghiệp tâm bấy nhiêu. Cứ bảo vệ sự "sung sướng" cho tâm hồn, cứ bảo vệ sự "an toàn" cho cuộc sống, cho tinh thần là chỉ có đem khổ vào thân. Mình biết mình đang khổ đang duy trì cái khổ mà vẫn chưa chịu chui ra.

Vậy tự gieo nghiệp tâm đến bao giờ mới chịu dứt?

Chùng nào mới chấp nhận sống thật với hồn của mình đây? Có ai chán mình bằng chán mình? ■

Yến Minh

佛
如是

Ăn chay lối Mỹ

Chắc hẳn bạn nào ở Mỹ cũng quen với món Hamburger, và càng ngày càng hăng Mac Donald càng bành trướng mở mang thêm ở các nước xa xôi như Nga, Tàu v.v... Vì thế, người Mỹ đã chế đủ loại Burger chay, như chúng ta có món chả lụa chay, gỏi chay, v.v... để đỡ thèm (!).

Xin cống hiến quý bạn món Burger chay làm bằng hạt cây hướng dương (Sunflower seeds/graines de tournesol) để bữa cơm gia đình thêm phần thi vị.

Vật liệu:

- 2 cups carốt xay hoặc bào nhỏ (Độ 4 củ carottes).
- 2 cups hạt hướng dương (Sunflower seeds — có bán trong các chợ Mỹ). Nên mua loại sống (Raw Sunflower Seeds), nếu ăn loại organic càng tốt.)
- 1/2 cup hành cắt nhỏ — Bạn có thể dùng hành lá hoặc hành củ tùy thích.
- 2 muỗng canh nước lạnh (để xào hành).
- 1 ^{1/4} cups nước sốt cà chua (tomato juice) (Bạn nào không ưa cà chua có thể dùng nước lọc cũng được).
- 1/2 muỗng cà phê muối (Nếu bạn muốn nêm Tamari hoặc loại xì dầu Braggs cũng được. Nêm cho vừa miệng). Một ít bột tỏi.

Cách làm:

Carốt rửa sạch, xay hoặc bào nhỏ. Bỏ hạt sunflower seeds vào máy xay (tỉ dụ máy xay cà phê) xay cho nhuyễn. Trộn carốt và sunflower seeds cho đều. Hành bỏ vào chảo xào với nước lạnh cho chín sơ. Nếu dùng hành lá, thì không cần làm

chín trước.

Trộn carốt, hạt sunflower seeds, hành, sốt cà chua cho đều. Có thể bỏ vào máy xay, xay lại cho tất cả nhuyễn đều.

Dùng ví làm bánh cookie (biscuit), ví nướng bánh thứ trắng.

Thoa ít dầu olive cho khỏi dính. Đong chừng 1/3 cup burger đặt lên ví, ép cho mỏng. Nướng trong lò 350°F (hoặc 177°C) trong 15 phút. Và trở mặt, nướng thêm 15 phút.

Được độ 10 burgers tất cả.

(Sưu tầm và thí nghiệm từ Sách *Country Life Vegetarian Cookbook*).

Chú ý:

Nếu Burger bạn làm hơi nhão, có thể xay vào một chút OATMEAL (flocons d'avoine) (luá mạch) cho nhân đặc hơn, thì để thành khuôn burger hơn. ■

Cô Chín.

Cười Chút Chơi

CĂN TU:

Một bạn đạo Nữ trẻ đẹp nói với một bạn đạo Nam cũng bảnh trai chưa già:

"Trước khi tôi chán đời tầm đạo, tôi cũng có căn tu lắm, tôi đã biết thế nào là liêm sỉ, thử ấy, tôi không bao giờ nhận một xu từ những anh chàng nào mà tôi không yêu."

"Tôi cũng vậy, căn tu tôi cũng lớn lắm, trước khi tập tành tu hành, tôi rất sáng suốt, thử ấy, tôi không bao giờ tốn một xu với cô nàng nào không yêu tôi."

THẨM THÍA:

Bạn đạo A: Trước kia trong động loạn, tôi vẫn thấy cô đơn.

Bạn đạo B: Tu lâu rồi, chắc sự thanh tịnh đã giúp anh?

Bạn đạo A: Ủ! Đã cô đơn, giờ lại thêm thanh tịnh, tôi thấy nó thấm thía làm sao!

Bạn đạo B: ???

TÌM LẠI QUÂN BÌNH:

Bạn đạo A: Tôi đã tu thiền nhiều năm, nhưng tới bây giờ vẫn chưa tìm được quân bình trong việc ăn uống.

Bạn đạo B: Khó vậy sao, nói thử nghe xem.

Bạn đạo A: Này nhé, như anh biết đó, người tu thiền như mình, nên ăn ít thiền nhiều, nên mỗi khi dùng bữa, tôi lấy rất ít cơm và đồ ăn, nhưng lần nào cũng vậy, hể cơm hết thì đồ ăn còn, không lẽ mình phí của trời, nên tôi phải lấy thêm cơm để ăn với đồ ăn còn lại, nhưng rồi sau đó, đồ ăn hết mà cơm lại còn, tôi lại lấy thêm đồ ăn để dùng với cơm còn lại, và cứ hể cái này hết thì cái kia còn, nhiều lần như vậy, đến khi nào tôi hết còn chịu nổi nữa. Không khi nào tôi có thể làm cho số cơm với đồ ăn quân bình để tôi xong bữa mà không cái nào dư cái nào thiếu.

Bạn đạo B: Ủ! Khó thật! Vừa nghe anh nói, từ rày về sau, tôi cũng tập ăn ít như anh, để xem đến khi nào tôi mới tìm được quân bình. ■

Nhấn Hòa, 12/05/92

Ngọc Long

Vườn Hạnh Vô Vi

Những ngày gần đây chúng tôi thường nhận được thư tín từ quê nhà gửi sang trình bày niềm ao ước muốn thành lập một cơ sở từ thiện nhỏ để nuôi dạy trẻ mồ côi và trẻ bị đời hoặc giúp đỡ những người già không nơi nương tựa. Các bạn đạo Vô Vi và một số những vị có hăng tâm hăng sản nhờ chúng tôi đạo đạt ý kiến lên để thỉnh ý Đức Thầy Tám và toàn thể bạn đạo Vô Vi hải ngoại. Tình trạng các em khờ dại bơ vơ cô cút và những người già cả bất hạnh tại quê nhà thật vô cùng đáng thương. Tuy nhà cầm quyền cũng có các cơ sở chăm lo săn sóc nhưng nếu được anh em Vô Vi và nhiều cơ quan từ thiện các nước góp phần thì công tác từ thiện tại quê nhà sẽ tiến hành tốt đẹp hơn nhiều.

Chúng ta rời khỏi quê hương cũng đã khá lâu. Có rất nhiều việc cần thiết nên làm thì quả thực chúng ta không biết rõ hiện trạng bằng các bạn đạo quê nhà. Quý vị giàu lòng bác ái bên nhà cho biết nếu việc tiến hành công tác xã hội và từ thiện này được các bạn đạo Vô Vi bên ngoài tiếp tay hỗ trợ về mặt tài chánh thì họ sẽ đích thân đứng ra lo liệu mọi mặt như tìm chọn địa điểm có đất đai màu mỡ gần gũi Sài Gòn vừa thuận tiện cho việc đi lại mà cũng thuận tiện cho mọi chương trình đi dần vào việc tự túc như canh tác hoặc sản xuất chế biến các loại thực phẩm cung cấp cho người ăn chay. Việc xin phép chánh quyền để thành lập cơ sở vì thuộc phạm vi địa phận thành phố nên sẽ không có gì trở ngại. Quý vị còn cho biết rõ thêm là lúc khởi đầu không cần phải xây dựng cơ sở to tát quy mô quá nhiều

tốn kém để trình diễn sự thu hút bên ngoài mà góm ghém làm sao có nơi chăm sóc an dưỡng và nghỉ ngơi. Vấn đề là tùy khả năng phát tâm đóng góp nguồn tài chánh trợ giúp để thực hiện từng bước một cách khiêm tốn qua từng giai đoạn thô sơ đơn giản miễn sao thành tựu được cơ sở thí điểm đầu tiên.

Chúng tôi nhận thấy công tác từ thiện này rất phù hợp với hạnh nguyện người tu thiện. Những trẻ mồ côi, những trẻ bị đời bơ vơ trong cuộc sống tăm tối, những người già thiếu ăn thiếu mặc rất cần những bàn tay và khối tình Vô Vi khắp nơi. Anh chị em Vô Vi hải ngoại sau hơn 10 năm ổn định đời sống và nỗ lực tu học hướng thượng vị tha bây giờ đã đến lúc nên góp phần mình vào việc hỗ trợ cho các kế hoạch bên nhà thành lập các vườn hạnh Vô Vi. Bất cứ công tác từ thiện nào cũng vậy nếu, với chỉ một vài người phát tâm riêng rẽ cũng không làm sao tốt đẹp và lâu bền bằng có sự tiếp tay hợp tác của thật nhiều người hoặc một tập thể có tầm vóc quốc tế như tập thể Vô Vi hải ngoại chúng ta hiện nay.

Để duy trì nguồn tài chánh thường xuyên không gián đoạn lúc có lúc không nhằm hỗ trợ liên tục cho công tác từ thiện ở quê nhà chúng tôi xin kính đề nghị thành lập một CƠ QUAN TỪ THIỆN VÔ VI tại hải ngoại và các Hội Ái Hữu Vô Vi các nơi là những văn phòng đại diện cho cơ quan từ thiện này. Của ít lòng nhiều, một cây làm chẳng nên non, nhiều cây chụm lại nên hòn núi cao. Hiện nay số bạn đạo Vô Vi hải ngoại cũng đã khá đông nếu khéo vận động tất cả cùng phát tâm làm hội viên thường trực cho cơ quan từ thiện Vô Vi thì mỗi hội viên chỉ cần đóng góp đều đặn mỗi tháng chừng 5 mỹ kim, chung chung cơ quan sẽ

có số tiền nhỏ nhỏ nhưng rất khả quan. Đây mới chỉ là phần đóng góp căn bản riêng của anh chị em Vô Vi, ngoài ra chúng ta còn có thể vận động các giới khác qua các cuộc lạc duyên nếu cần.

Về việc thành lập cơ quan từ thiện Vô Vi nếu chúng ta thấy đây là nhu cầu thiết thì nên tiến hành ngay. Điều quan trọng là chọn được người có nhiều uy tín đứng ra nhận lãnh trách nhiệm điều hành. Viết đến đây không hiểu sao chúng tôi liền nghĩ đến huynh trưởng Alain Canitrot ở Pháp. Nếu huynh trưởng Alain Canitrot chịu nhận phần hành này thì quả thật là điều đáng vui mừng. Anh thường quan tâm đến các công tác từ thiện và được các bạn đạo Vô Vi thế giới ngưỡng mộ. Việc làm này rất phù hợp với hoài bão của anh. Với tư cách là một bằng hữu Vô Vi mà cũng là một công dân Pháp có đầy đủ uy tín và được rất nhiều người mến thương, anh sẽ vận động đồng bào Pháp của Anh ủng hộ chương trình nhỏ bé này. Chúng tôi tin tưởng rằng anh sẽ làm nên đại sự. Hai nước Việt Nam và Pháp đã có những mối liên hệ buộc ràng trong quá khứ, bao nhiêu kỷ niệm vui buồn có nhau. Trong khi vận động lòng hào hiệp của đồng bào, huynh trưởng còn có dịp trình bày thêm về phương pháp thiền định tu chơn theo Pháp Lý Vô Vi và nhất là đưa phương pháp này lồng vào chương trình trợ giúp các em mồ côi và những người già cả bất hạnh. Đồng bào anh có dịp biết rõ pháp tu này hơn và sẽ thêm phần tin tưởng ở sự thành công trong việc giúp đỡ hàn gắng những đổ vỡ của một dân tộc đàn em đã từng gắn bó chặt chẽ với nước Pháp và đang chịu nhiều cay đắng thiệt thòi suốt quãng thời gian dài trên 100 năm đau khổ lầm than.

Gợi ý này trình lên anh chắc có phần nào đột ngột nhưng đây cũng là một trong những tâm nguyện của anh. Xin huynh trưởng cho lòng vui biết ý kiến. Chúng tôi vẫn biết rằng cho dù anh nhiệt liệt tán đồng chắc anh cũng còn đôi chút e ngại vì hiện nay tình hình chính trị tại Việt Nam hãy còn quá nhiều phức tạp hơn nữa những vị hăng tằm hăng sản và các bạn đạo Vô Vi ở Việt Nam anh cũng chưa hề gặp mặt và cũng chưa thật sự biết rõ họ ra sao. Vâng, đây là mấu chốt của vấn đề. Nhưng xin huynh trưởng yên tâm. Một khi tiến hành công việc tất nhiên chúng ta cần phải nắm thật vững những yếu tố căn bản cụ thể mà mình có thể tin tưởng được. Chúng tôi còn được biết thêm rằng hiện nay đã có một số các nước tây phương đến thiết lập các cơ sở từ thiện tại Việt Nam do chính họ giữ việc điều hành và được nhà cầm quyền cho phép chính thực hoạt động hợp pháp. Nếu chúng ta tiến hành công tác từ thiện tương tự như vậy chắc chắn sẽ là không có gì trở ngại, hơn nữa chúng ta còn có sự hợp tác tiếp tay một cách hết sức nhiệt thành và chơn tình của bạn đạo Vô Vi quê nhà. Thiên thời, địa lợi, nhân hoà đều đã sẵn sàng chỉ còn chờ sự mạnh dạn phát tâm.

Thành lập CƠ QUAN TỪ THIỆN VÔ VI là một việc làm vô cùng cần thiết và cũng vô cùng thích hợp cho hạnh nguyện chung của người tu thiền Vô Vi vì nó sẽ giúp cho tất cả anh em chúng ta có cơ hội học hỏi thực hành bài học tình thương, học thực thi hạnh từ bi cứu khổ ban vui một cách cụ thể thực tế chứ không phải là lý thuyết suông. Dân tộc Việt Nam sau hơn 100 năm cơ cực lầm than sẽ có ngày tìm đến vinh quang. Người tu thiền Vô Vi đã từng đề cao hạnh nguyện phước huệ song tu và

vì vậy chắc không ai nỡ từ chối việc góp phần giúp đỡ những người bất hạnh. Công tác lành mạnh hóa con người là nhiệm vụ vô cùng quan trọng của người tu Vô Vi. Từng bước dần thân nhập cuộc trong mặt trận Tình Thương và Đạo Đức mở ra ngưỡn hội chia sẻ sự sống và nhường sự sống cho nhau. Chúng ta tạo phước điền bằng cách chung lo cho việc nuôi dạy trẻ mồ côi, trẻ bụi đời, người già cả kém may mắn, và nếu cần sẽ thêm nỗ lực giúp thế gian biến nhà tù thành tịnh xá, đem ánh sáng soi rọi bóng tối âm u, đem tình thương dâng tặng cho những người bất hạnh tìm lại được mùa xuân.

“...Trăm đức ngàn lành không sót một Bao nhiêu công quả bấy nhiêu phần”
(Ngọc Hoàng Thượng Đế).

Chúng tôi tự biết mình thân phận thấp kém và thiếu hiểu biết nhưng cũng xin mạo muội đạo đạt mong ước chung này trình lên Đức Thầy kính yêu và toàn thể bạn đạo Vô Vi khắp năm châu.

Xin kính chào Đức Thầy và toàn thể các bạn đạo. ■

Bùi Đông Phương

80A SIR JOSEPH BANKS STREET
BANKSTOWN N.S.W 2200
AUSTRALIA
DIỆN THOẠI: (02) 7072072

Kiếp Người

*Kiếp người không thật bạn ơi!
Giữ hồn tu tiến nơi nơi an toàn
Đạo tâm khai triển nhiều màn
Rõ hình rõ bóng rõ ràng ta đi
Chẳng cần tập tụng nghĩ suy
Hồn nhiên tiến hóa tùy nghi thực hành
Thức hồn nguyên lý vô sanh
Thanh thanh nhẹ nhẹ đành đành
trao tâm*

*Xuất hồn thức giải siêu tâm
Nguyên năng sẵn có ngấm ngấm
bên trong*

*Chẳng cần trong ước ngoài mong
Từ bi rộng mở thông dong đạo đời
Tự mình tu học thành thời
Trời ban tình đẹp hợp thời thăng hoa
Cùng chung nguyên lý chung nhà
Thành thời sống động chan hòa
thương yêu.*

Lương Sĩ Hằng

Duyên Nghiệp

*Yêu em anh thấy mặn mà
Thương em anh thấy thật thà hơn xưa
Tâm em sống động nắng mưa
Em ơi! Đời Đạo mới vừa tình ta
Nghìn năm không héo chan hòa
Em ơi! nguyên lý vượt qua tình đời
Em tu phát triển hợp thời
Anh tu anh tiến giữ lời sống chung
Chúng ta cảm thức vô cùng
Dù xa vẫn quý trung dung Đạo Đời.*

Lương Sĩ Hằng

GIỚI THIỆU HONGKONG

Nhân dịp Đại hội Vô Vi kỳ XI sắp tới tổ chức tại Hồng Kông. Tôi xin mạo muội đóng góp một vài điều cần biết về Hồng Kông, hầu giúp các bạn đạo nào chưa hề đặt chân đến Hồng Kông sẽ có một khái niệm tổng quát về thuộc địa nhỏ bé này của Anh Quốc. Ngoài ra cũng có thể tìm hiểu thêm về Hồng Kông qua các văn phòng du lịch đặt tại Hoa Kỳ theo địa chỉ 590 Fifth Avenue, New York, NY 10036; tại Chicago 333 North Michigan Avenue, Chicago IL 60601 và tại Los Angeles 10940 Wilshire Blvd, Los Angeles CA 90024. Tại Canada ở số 347 Bay Street, Toronto, Ontario; vùng Âu châu tại 125 Pall Mall, London và 38 Avenue, George V, Paris.

Hồng Kông là một hải cảng tự do và mặc dù diện tích tổng cộng dưới 400 dặm vuông nhưng Hồng Kông được coi như là trung tâm tài chính lớn và hàng thứ 3 trên thế giới. Năm 1893 Anh quốc là quốc gia đầu tiên chiếm đóng Hồng Kông trong trận chiến tranh nha phiến, nhưng đến năm 1941, 18 ngày sau trận tấn công Trân Châu Cảng Nhật bản đổ quân xâm chiếm Hồng Kông mãi cho đến năm 1945 là quốc kỳ của Anh Quốc mới tung bay trở lại trên lãnh thổ này. Đến năm 1949 làn sóng người Trung Hoa ò ạt chạy trốn cộng sản tại Trung Quốc tràn qua Hồng Kông làm dân số nơi đây trở thành quá đông đúc. Hiện nay dân số Hồng Kông vào khoảng 5.8 triệu người phần đông là người gốc Trung Hoa và nói tiếng Cantonese, kể đến là tiếng Anh.

Là thuộc địa của Anh, Hồng Kông được cai trị bởi 1 thống đốc do nữ hoàng Anh bổ nhiệm, tuy nhiên vào những năm gần đây Hồng Kông được coi như là một lãnh thổ về hành chính của Liên Hiệp Anh, trên báo chí, giấy

tờ được gọi đơn giản là lãnh thổ mà không gọi là thuộc địa. Hồng Kông sẽ sát nhập Trung quốc vào năm 1997, chấm dứt 150 năm cai trị của người Anh.

Tại Hồng Kông các cửa hàng và khu thương mại mở cửa từ thứ hai đến thứ bảy, từ 11 giờ đêm và luôn cả ngày chủ nhật. Các cơ quan hành chính thì mở cửa từ 9 giờ sáng đến 5 giờ chiều, từ thứ hai đến thứ sáu và thường đóng cửa vào giờ ăn trưa từ 1 giờ đến 2 giờ.

Về khí hậu, Hồng Kông có 4 mùa ôn hòa. Mùa Đông từ 2 tháng đến 2 tháng rưỡi đầu năm, nhiệt độ có thể xuống đến 30 độ F, tuy nhiên thường thì mát mẻ; mùa Xuân và mùa Thu ấm áp vào khoảng 50 độ đến 60 độ F; mùa Hè nhiệt độ có thể lên đến 80 độ F.

Tại Hồng Kông các thẻ tín dụng được sử dụng nhiều nhất là American Express, Diners Club, Master Card và Visa; tuy nhiên lệ phí của American Express và Diners Club cao hơn các thẻ tín dụng ngân hàng khác, ngoài ra còn phải trả thêm lệ phí khi sử dụng ở nhà hàng, hotel hay khi mua sắm, cho nên phần đông các nơi chỉ nhận Visa và Master Card. Mua sắm tại Hồng Kông phải trả giá và trả tiền mặt luôn luôn rẻ hơn khi sử dụng thẻ tín dụng. Tiền Hồng Kông gọi là đôla Hồng Kông được viết tắt là "HK \$", vào khoảng HK \$8 bằng US \$1. Nếu đổi tiền tại các ngân hàng thì được giá cao hơn là đổi tại các hotels. Tiền "tip" 10% sẽ được nhà hàng và hotel tính vào hóa đơn tính tiền.

Passport là điều cần thiết để nhập cảnh vào Hồng Kông, cũng như Trung Hoa và Macau. Mỗi người có thể mang vào Hồng Kông một "quart" rượu, 200 điếu thuốc lá, 50 điếu xì gà hay nửa pound thuốc lá,

cũng như một số lượng dầu thơm trang sức đủ dùng. Visa không cần cho những công dân Hoa kỳ lưu trú dưới 30 ngày; công dân Canada đến từ các quốc gia thuộc trong khối liên hiệp Anh có thể ở 90 ngày không cần Visa.

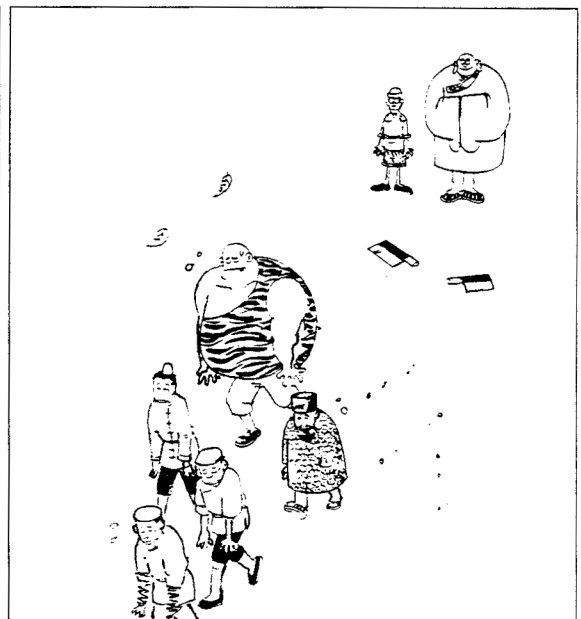
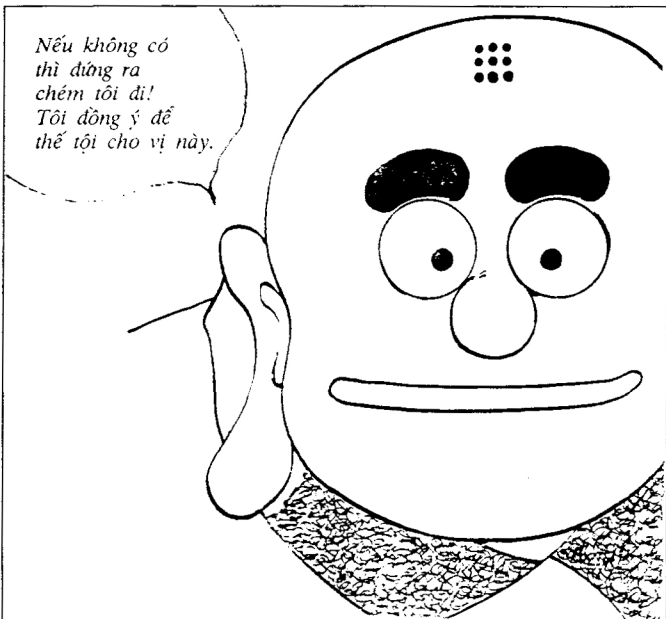
Khi trở về Hoa kỳ, mỗi lần trong 30 ngày, một người được mang về đồ đạc mua sắm miễn thuế trị giá 400 đôla US, nếu mua sắm trên 400 đôla thì phải đóng 10% tiền thuế. Cũng nên nhớ rằng những vật sưu tập cổ xưa trên 100 năm có giấy tờ chứng nhận rõ ràng được miễn thuế, một "quart" rượu được tính vào phần miễn thuế 400 đôla cho mỗi người.

Di chuyển tại Hồng Kông, đặc biệt nhất là những chuyến phà "Star Ferry" nối liền Hồng Kông và Kowloon ở Trung quốc, chạy liên tục từ 6 giờ 30 sáng đến 11 giờ 30 đêm, mỗi chuyến phà qua lại mất 8 phút, ngoài ra cũng có phà đi đến Lantau và những hòn đảo nhỏ khác. Cũng có thể thuê xe hay đi taxi từ Hồng Kông đến Kowloon Trung quốc bằng đường hầm. Ở Hồng Kông và Kowloon Taxi màu đỏ, ở New Territories màu xanh lá cây và màu xanh biển ở đảo Lantau. Xe Maxicab màu vàng với sọc xanh lá cây chạy trên những tuyến đường nhất định theo giá cả đã ấn định. Xe bus thì hai tầng như xe bus bên London, Anh Quốc. Minibus màu vàng và đỏ, ngoài ra cũng có xe lửa đi từ Hồng Kông đến Trung quốc, trạm ga tọa lạc tại Hunghom ở Kowloon.

Cuối cùng, điện sử dụng tại Hồng Kông là 200 volt và 50 cycle, nhưng đừng có lo, các hotel sẽ cho quý khách các máy biến điện để sử dụng máy xấy tóc, uốn tóc, cạo râu cũng như cạo... đầu...

Phật Pháp Bất Khả Thuyết

VOVI 11TH INTERNATIONAL CONVENTION TO BE HELD IN HONG KONG

(Facsimile # 011-852-3855-9357 dated: May 31, 1992)

From: VOFI FRIENDSHIP ASSOC., U.S.A. Xuan-An

To: VOFI FRIENDSHIP ASSOC., HONG KONG

Pang Chi Ming, Communicator

c c: Mrs Ma To Anh

Dear Mr. Pang Chi Ming:

Would you please convey the following message to the Vo Vi International Convention Organizing Committee:

1. Your May 15, 1992 fax and all documents and correspondence related to the Hong Kong Vo Vi Convention were sent to 48 key locations around the world and the U.S.A. asking them to review the documents, assess the situation, and let us know what they wish to be done for the 11th Vo Vi International Convention which had been voted to be held in Hong Kong. The documents were sent via express mail for time sake.

2. As of today, May 31, 1992, only 11 of these locations have sent in their answers, and of the answers, roughly 38 people confirmed they would attend if the Convention was organized in December; about 30 people said they had purchased plane tickets and would attend the July Convention. Another 30 people also said they could go either date, just as long as the Convention date is confirmed.

3. I recently talked to Master Luong Si Hang, and he said to me that it would be all right to have both July and December dates prepared, even though there will only be one 11th Vo Vi International Convention. Master also told me, "Neither the July nor the December one would have value if it were done without sincere heart and harmony. We should always follow the example of God who works for the the good of the majority."

4. Mrs Ma To Anh had requested that the VVFA-USA send out the July Registration Form, and we recently did, knowing that the deadline on the form was May 30, 1992, hoping that those who can go in July would make the deadline and keep a promise they made.

As for the December celebration, the VVFA-USA will fully support its organization and wish to suggest that it be to celebrate Master Luong Si Hang's 70th birthday since this is the very reason why the "December Convention" idea took birth.

In supporting both celebrations, we hope to accommodate as many Vo Vi friends as possible in their personal search for a meaningful direction which only they can find for themselves.

Hoping to hear from you soon with your final decision.

*With our best regards,
Nguyen thi Xuan-An*

From: Son T. Vuong, Ph.D., VANCOUVER

Dear Sister Xuan-An and Vo Vi Friends:

1. In our telephone conference conversation on April 22, 1992 together with the Master we (the great majority of us) asked Brother Pang Chi Ming and other Vo Vi friends in Hong Kong to check if facilities (hotel, etc.) are available for holding the Vo Vi Convention in December, 1992 (around Christmas time) with the understanding that if this is the case THE (SOLE) Vo Vi Convention will be held in December (as made clear by the Master at the end of the teleconference). Now that Chi Minh, Hong and other Vo Vi friends in Hong Kong have done a marvelous job in finding the appropriate facilities (hotel, travel agent, etc.) at reasonable prices, for suitable days in December (e.g. 27-31) and have been long awaiting our answer to commit to the booking and organization of the Convention in Hong Kong, I wish to express reaffirmation of our support for holding the Convention in DECEMBER.

(since this adheres to the basic majority serving principle) and to urge all members in the organization committee and other Vo Vi representatives to provide their collective replies as soon as possible in order to get things rolled along in a timely manner.

2. In Vancouver, at least 10 people express interest in attending the Vo Vi Convention in December: V.T. Son (can go either December or July, but prefer December), V.T. Phu, T.T.T. Tu, T.T.K Cuc, N.N. Khoi, D.H. Van, L.V. Giau, T.N. Linh, V.T. Nguyet, V.T. Liem. At least one person would like to go in July: N.X. Pho.

3. However, as a possible compromise, I would like to propose the organization of the event in December as a retreat with our living together with the Master and our celebration of His 70th birthday. This will not only avoid the confusion and the awkward situation of having two Conventions in a year, but it will also allow both groups of people (the group that can & wishes to go in December and the other group that can & wishes to go in July in their current planning) to all have the chance of having the blessings from the Master and the resonance of pure harmonious energy in a major spiritual gathering in Hong Kong. I am therefore suggesting the Vo Vi Organizing Committee in Hong Kong to TAKE AN ACTIVE ROLE in organizing this retreat in December and in formally inviting the Master to join the retreat and to allow for our celebration of His 70th birthday (in fact, it would be really nice if ALL the Vo Vi friends in Hong Kong and the entire international Vo Vi community could work together in a unionized and harmonious way to help organize both the Convention in July and the Retreat (& the Master's Birthday Celebration) in December so as to make both events really joyful, productive and successful. I am thus asking all Vo Vi friends and representatives, including Sister Ma To Anh to support this proposal. In particular, I am asking Sister Xuan-An in her capacity as President of The Vo Vi Friendship Association in the USA, to convey this proposal to all representatives in the USA and to solicit their timely support and encouragement to the Organizing Committee in Hong Kong. I am also asking Brother Alain Canitrot to convey the proposal for France, and Brother Vu Quang Minh to do the same for Australia.

4. In any case, please forgive me (or them) for whatever I (or they) may have done wrong for I (and they) did not know that we did wrong (we would not have done it, otherwise).

NAM MO A DI DA PHAT - Peace to the World!

Son T. Vuong, Ph.D.

President

Vo Vi Friendship Association in B.C., Vancouver.

From: Mai Nguyen - San Jose

On Sunday, May 24th, there were a total of 22 people present at the weekly meditation meeting in San Jose. Anh Ly Vinh presented to all other Vo Vi friends the current facts about the upcoming Vo Vi Conference in Hong Kong. All agree that if the Conference can be organized in July, then it should proceed as planned. No one has any objection against it. Among the Vo Vi friends in San Jose, those who can manage to attend the Conference will do, while the others who won't be able to attend in person would still direct their thoughts at the Conference as if they were present. Anh Ly Vinh also gave to the people interested the address of Chi Ma To Anh, so that they can contact her directly about registration, etc.

We hope that this information will reach the concerned people.

Best Regards,

Vo Vi Friends of San Jose.

ĐẠI HỘI VÔ VI THẾ GIỚI tại HỒNG KÔNG 1992

From: NGOC MINH - HAHVV SYDNEY

Kính gửi đến chị Xuân An
Hội Trưởng Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ

Ngọc Minh đã nhận được Express Mail của Chị gửi ra vào ngày 18/5/1992

Trong đó có những dữ kiện của Anh Pang Chi Ming về việc tổ chức Đại Hội vào tháng 12/92

Ngọc Minh đã thảo luận với bạn đạo và Ban Thanh Niên Sydney, tạm có nhận xét như sau:

1. Về hình thức tổ chức:

Chị Mã Tố Anh đã đi hết 2/3 đoạn đường và đã đóng tiền thế chân là US\$3000.00 vào khoảng tháng 7/91. Trong khi đó Anh Ming chỉ mới đi được bước đầu và chưa đặt thế chân cho Hotel nào cả. Hơn thế nữa là mới đây Chị Tố Anh có cho hay Chị cũng đã đóng thêm US\$4000.00 và có khoảng 60 bạn đạo đã ghi danh tham dự Đại Hội.

2. Về nội dung 3 ngày Đại Hội:

Chúng em nhận thấy cả Chị Tố Anh lẫn Anh Ming cũng không có vạch ra rõ ràng nội dung thực thụ theo tinh thần Đại Hội Vô-Vi. Riêng Chị Tố Anh thì lại giao phần chương trình nội dung trong 3 ngày của Đại Hội cho Anh Vũ Quang Minh, Úc-Châu. Trong khi đó Anh Minh lại không thể dự Đại Hội vào tháng 7.

3. Tổ chức trước và sau khi Đại Hội:

Anh Ming có vạch rõ ràng về điểm này, không tốn kém nhiều, nhưng lại chiếm quá nhiều trong 5 ngày ở lại Hồng Kông, thay vì trọng tâm là tham dự Đại Hội lại là 5 ngày đi tour Hồng Kông. Trong khi đó Chị Tố Anh lại dành quá nhiều chi tiết, theo như những thư của Chị Tố Anh gửi qua Sydney, nói về đi tour Việt Nam và Trung Quốc. Trong khi đó chi tiết trong 3 ngày Đại Hội chỉ được đề cập đến mà thôi.

Qua các nhận xét trên, Ngọc Minh và các bạn trong Ban Thanh Niên quyết định chọn tháng 7 để ủng hộ tinh thần cho Chị Tố Anh. Tuy thời gian quá ngắn để lo liệu Passport và tiền bạc nhưng đến nay đã có 5 bạn đạo ở Sydney và 5 bạn đạo ở Melbourne đi tham dự Đại Hội.

Chúng em cũng mạo muội trình lên Chị nhận xét như sau:

* Nếu Đại Hội tổ chức vào tháng 12 thì Đức Thầy sẽ có mặt tại Hồng Kông vào tháng 12.

* Nếu Đại Hội tổ chức vào tháng 7 thì 90% Đức Thầy sẽ có mặt tại Hoa Kỳ vào tháng 12. Lúc ấy HAHVVHK sẽ tổ chức sinh nhật 70 của Đức Thầy một cách thuần túy trong bầu không khí vui tươi, cởi mở và thân ái của một Đại Gia Đình Vô Vi.

Vài hàng gửi đến Chị minh xét.

Kính chúc Chị Bằng An và gạt hái được kết quả tốt đẹp trên mọi khía cạnh.

Kính bút
Em Vô Vi của Chị
Ngọc Minh

From: HỒNG BÌNH HOÀNG & YẾN

Tel. # 703 - 369-6157 - VA. May 22, 92

Kính gửi Chị Xuân An Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ

Kính thưa Chị sau khi nói chuyện với Chị qua Tel. Thay mặt các bạn đạo tại T/Đ Wash-DC và VA. Em đã có liên lạc với vài bạn đạo để hỏi thêm ý kiến về việc dự Đại Hội Hoa Kỳ. Các B/Đ cho biết là tháng 7 sẽ không có ai đi được, còn nếu dời lại tháng 12 thì có thể sẽ có độ 8 bạn đạo đi. Nhưng các B/Đ vẫn không chắc chắn vì còn phải lo sự tu hành của mình và rồi thượng đế có chuyển thì đến lúc đó mới tính được. Vậy em xin thưa để Chị và ban tổ chức biết. Nếu có tin tức mới xin Chị cho em biết để chúng em sẽ thông báo với tất cả các bạn đạo tại T/Đ. Trong ngày thiên chung. Chúc Đ/H thành công anh chị và các cháu tu hành tinh tấn. Chúng em xin gửi lời thăm tất cả các bạn đạo ở dưới đó. Hy vọng sẽ được gặp nhau trong năm nay.

Quý thương
Hoàng Yến

From: BÙI ĐỨC LONG - MINNESOTA

Fax: 612-225.9227

St. Paul ngày 11 tháng 5 năm 1992

Kính gửi Chị Xuân An, Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ,

Thiên Đường St. Paul, Minnesota đã nhận được thư Express và băng điện đàm báo cáo về vụ Đại Hội Hồng Kông. Chúng em xin cảm ơn Hội và Chị rất nhiều. Em xin thay mặt bạn đạo tại MN để gửi Chị vài ý kiến sau đây:

1. Nếu ĐH tổ chức vào tháng 12 thì Bạn đạo tại MN chắc chắn đi được 4 người: Bùi Đức Long, Văn Khanh, Quan Ngọc Liên và Nguyễn Loan. Có thể thêm vài người nữa nhưng không chắc chắn.

2. Nếu ĐH tổ chức tháng 7, không ai đi được.

3. Theo chúng em nghĩ ĐH là để tổ chức cho BĐ khắp thế giới có dịp gặp nhau đông đủ để trao đổi học hỏi, do đó Ban Tổ Chức phải cố gắng sao cho đông bạn đạo được tham dự. Theo những cuộc điện đàm Thế-giới, đa số đều muốn ĐH vào tháng 12 vì cũng là tháng Sinh-Nhật quan trọng của Đức Thầy, hơn nữa thời tiết tốt hơn, cảnh lại đẹp trong dịp Noel, Tết Tây và Nguyên Đán. (Em đã có lần đi Hồng Kông và Thái Lan với Thầy nhân dịp cuối năm nên biết tháng 12 vui lắm). Như vậy chị Mã Tố Anh cũng nên thay đổi ngày giờ để tiện cho việc ích lợi chung, phục vụ BĐ theo đúng hạnh nguyện của người phát tâm.

Như kỳ ĐH 9 tại Florida, chúng em dự trù tháng 7 nhưng sau đa số BĐ cho ý kiến tháng 8 mát hơn và nhiều bạn đạo ở Âu Châu được tham dự vì đúng nghỉ hè, chúng em sẵn sàng thay đổi, và tuy rằng tiếng là Anh Bùi Đức Long tổ chức, nhưng thật sự tất cả BĐ Đông-Tây-Nam Bắc Hoa Kỳ đều đóng góp công sức rất nhiều để ĐH được thành công. ĐH không phải một cá nhân làm được.

Nay các Anh trong HAHVV Hồng Kông đã tìm được chỗ tốt lại thêm phần du ngoạn chung chúng em mừng lắm, vì tiện một chuyến đi quá xa mà không có mục hướng dẫn thăm thắng cảnh để học hỏi sự mới lạ của xứ người thì cũng hơi buồn!

4. Về chương trình: Chúng em đề nghị BTC thu xếp 3 ngày liền là ĐH rồi sau đó là du ngoạn. Như vậy BTC sẽ tiết kiệm được tiền mượn phòng họp, việc trang trí phòng hội cũng không phải dời đổi và Bđ cũng không bị phân tâm. (Vi nếu sáng họp chiều du ngoạn thì ĐH dễ bị loãng, khó trụ Thanh-điền.) Hơn nữa một số BĐ địa phương Hồng Kông hoặc BĐ không có thì giữ dự 1 tuần cũng có thể tham dự 3 ngày rồi về.

Xin Chị nhắc BTC lưu ý đến vấn đề đưa đón vì đây là vấn đề cực nhất. Nếu Hotel bao luôn việc đưa đón thì tiện hơn.

Em xin tạm ngưng và cầu cho ĐH được thành công tốt đẹp. Nếu có ý kiến thêm em sẽ xin đóng góp ý kiến sau, và chúng em cũng sẵn sàng làm việc gì Hội cần để lo cho ĐH sắp tới

Kính thư
Vân Khanh

TB: Em đang viết bài Phóng sự 3 ngày "Sống Vui Hòa Bình" tại Montreal, em sẽ Fax qua cho Chị ngay sau khi xong để kịp đăng trong Lá thư VÔ VI kỳ tới, Chị nhớ chờ em nhen. Em qua Thầy chơi 1 tháng sướng quá, về nhà lại lu bù công chuyện nên việc viết bài (Do chị Mỹ Kim giao) vẫn chưa làm xong.

From: THANH TÙNG - HAHVV FLORIDA

Tampa ngày 22-5-1992

Kính gửi Chị Xuân An,

Sau buổi điện đàm ngày hôm nay, được Chị hỏi ý kiến về việc bạn đạo tại Florida tham dự đại hội vô vi 1992 tại Hồng Kông, tôi xin được trình bày ý kiến của riêng cá nhân tôi, và có lẽ cũng là của phần đông bạn đạo tại Florida như sau:

1) Trong đại hội Hồi Quang Phần Chiếu, chị Mã Tố Anh khi xin tổ chức đại hội 92 tại Hồng Kông cũng đã nói rõ là tháng 7, tôi và một số bạn đạo đã bầu cho chị nên phải có trách nhiệm tham dự đại hội "Du hành Tự thức" vào tháng 7/1992 do chị tổ chức, vì chuyện bầu cử trước đại hội cũng quan trọng như một lời hứa trước chư vị Phật Tiên, không giám tự tiện thay đổi.

2) Khi trở về, đối diện với thực tế: vé máy bay cao, ngày nghỉ phép còn ít, thêm nữa là có tin tổ chức đại hội "Du hành tự thức" vào tháng 11/1992 sẽ thuận tiện cho lễ chúc thọ đức Thầy Tám hơn, nên chúng tôi cũng đã hỏi ý bạn đạo thì tất cả đều đồng ý đề nghị với chị Mã Tố Anh dời ngày đại hội vào tháng 11/1992, tuy nhiên đề nghị này cũng đã không tới chị ngay, vì chị đã về Việt Nam rồi.

3) Khi được biết chị M.T. Anh vẫn làm đại hội vào tháng 7, vì hoàn cảnh địa phương và cá nhân, chúng tôi đã phải tận dụng hết khả năng: về tiền bạc và ngày nghỉ, để tham dự đại hội vào tháng 7/1992 do chị MTA tổ chức với hai mục đích: Một là tham dự đại hội về TÂM LINH - Hai là không dám thất hứa với Bề trên. Chúng tôi đã mua vé máy bay và gửi chi phiếu cho chị M.T.A. để đi dự 4 ngày đại hội.

Tổng số người đi được là 12 người, gồm có: Cao thị Giàu - Thái thị Nuôi - Cherry thị Ngọc - Phan thị Liên - Mai văn Toàn - Trần Long - Hồ Mỹ - Nguyễn trung Du - Võ Minh - Siefkas thị Hết - Lê thanh Tùng - Nguyễn hùng H.

Tôi rất cảm động khi được chị cho biết sẽ thực hiện lời Thầy vẫn dạy là: THƯƠNG YÊU, THA THỨ để đem hết khả năng của hội tiếp tay đóng góp với chị M.T.A. cho đại hội được thành công tốt đẹp. Tôi chắc chị M.T.A. sẽ rất vui mừng khi được biết tin này và đây cũng là tin vui cho đa số các bạn đạo Vô Vi trên thế giới và đồng thời cũng là món quà quý dâng lên đức Thầy kính yêu của chúng ta.

Kính chúc chị và ban chấp hành tâm thân an lạc.

Kính bái,
Thanh Tùng

From: BÙI ĐỨC LONG - VÂN KHANH

Fax: 612 - 225-9227

St. Paul, ngày 25 tháng 5 năm 1992

Kính gửi chị Xuân An, Hội Trưởng HAHVV Hoa Kỳ,

Chúng em vừa được chị phone hỏi ý kiến về vụ Đại-Hội Hồng Kông. Chị cũng ngờ ý xin chúng em viết giấy để có "bằng chứng". Em nghĩ với Ban đạo đại diện các nơi chị cũng xin như vậy vì chị muốn làm việc theo khoa học và dân chủ. Đây là điều rất đúng, chúng em thông cảm vai trò khó khăn của chị và sẵn sàng viết để chứng tỏ mình chịu trách nhiệm những gì mình nói

Chị hỏi ý kiến: HAHVV Hoa Kỳ có nên tham gia việc tổ chức ĐH HongKong nữa không và có nên tiếp tục nhờ các Anh trong HAHVV HongKong lo ĐH tháng 12 không vì các Anh đang chờ BD quyết định lần chót để tiến hành thêm.

Chúng em xin góp ý:

1- Trong kỳ ĐH tại Canada chị Tố Anh đã đại diện BD Hong Kong để xin ĐH. Sau khi được chấp thuận chị đã nhờ Hội Hoa kỳ giúp đỡ. Anh em bên Hoa Kỳ đã đồng ý giúp và đã bầu ra Ban Tổ Chức để hỗ trợ cho Đại Hội Hong Kong thì nên giữ đúng lời hứa, không thay đổi. Riêng chị Tố Anh cũng nên hiểu rằng khi nhờ HAHVV Hoa Kỳ thì anh em bên này cũng có một phần trách nhiệm do đó họ có quyền có ý kiến và vì muốn làm một cách dân chủ thì "ý dân là ý trời" nên mới có vụ tháng 7 tháng 12. Và có thể còn nhiều ý kiến nữa nếu chị còn nhờ Hội Hoa Kỳ thầu tiền ĐH của Bạn đạo! Anh em làm việc vì lợi ích chung nên phải có sự sáng suốt, bàn luận mọi vấn đề để đến kết luận tốt đẹp, không thể để chị Tố Anh sai đâu đánh đó được. Chị Tố Anh cũng nên thông cảm đừng giận trách anh em tội nghiệp! Đây chỉ là một dịp làm việc chung để thử Tâm-Tánh mọi người mà thôi.

2- Hội AHVV HongKong đã được tổ chức đúng theo Pháp lý và chị Tố Anh chỉ là một thành viên của Hội mà thôi. Bạn Đạo Thế Giới đã chọn ĐH ở HongKong là vì HongKong chứ không vì chị Tố Anh. Do đó nếu chị Tố Anh thực sự phát Tâm vì Đạo thì chị nên bàn bạc hợp tác chặt chẽ với anh em bên đó để chung lo Đại Hội như vậy mới đúng luật Hành chánh và Đại Hội có được sự tin nhiệm của Bạn Đạo Thế Giới mà tham dự đông đủ. Nếu chị tách riêng ra không hòa đồng với Anh em trong Hội, chỉ thích làm "xếp" thì Bạn Đạo Thế Giới cũng ngần đến dự Đại Hội tháng 7 lắm vì phải nghe chị nói "mệt, nghỉ" ai có quyền ngắt lời chị vì ĐH do chị dành được cơ mà!

Thời thì em đề nghị chị Xuân An trả lời Anh em bên Hongkong là các Anh ráng chờ thêm một thời gian nữa để xem có bao nhiêu Bạn đạo đủ "công lực nhấn nhục" chịu ghi danh đóng tiền dự ĐH tháng 7 do chị Tố Anh tổ chức. Nếu số BD không đủ như Hotel đòi hỏi và chị Tố Anh chịu thua "ý trời" thì Anh em đóng tiền cho chỗ mới cũng không muộn (vì còn 6,7 tháng nữa). Hongkong là một nơi hỗn tạp cần có sự tổ chức chu đáo để tránh những rủi ro cho BD, cần Ban tổ chức hợp tác chặt chẽ "nói ít làm nhiều" và cần thêm thời gian để lo rất nhiều việc.

3- Chị Xuân An cho biết một số BD cho rằng chị Tố Anh đã phát tâm tổ chức ĐH tháng 7 chúng ta đi hay không là tùy đừng có ý kiến thay đổi tạo thành tiền lệ không tốt và phụ lòng người phát tâm. Chị Tố Anh như chủ nhà, mình là khách được mời, một là đến hai là không thể thôi! Theo chúng em nghĩ, nếu một người chủ mời 100 người khách nhưng chỉ có 10 có thể đến được còn lại 90 người yêu cầu ngày khác tiện hơn cho tất cả thì người thực tâm muốn mời khách cũng phải thay đổi sao cho thuận tiện đó mới thực là phát tâm vì quý mến khách, không phải vì mình. Nhưng thí dụ này không đúng lắm vì vấn đề Đại Hội là chuyện chung của BD Thế Giới không phải chuyện của một Bà chủ nhà. Đại Hội ảnh hưởng đến sự tu học và tổ chức cho mọi người được học. Đây cũng là dịp để Anh em thực hành công quả, do đó phải

khuyến khích sự làm việc chung, dù nhiều kích động cũng phải xem đây là dịp để mình tự xét lại Tâm - Tánh mình để sửa. Mọi phương diện muốn tiến hóa thì phải uyển chuyển thay đổi cho hợp tình, hợp lý và hợp thời. Nếu giữ sự cố chấp thì xã hội không tiến được. Vấn đề tu hành cũng vậy, phải sáng suốt để nhận định đúng sai và sửa đổi cho tốt đẹp hơn.

Đại Hội kỳ 11 có nhiều vấn đề ý kiến này nọ xảy ra cho BĐ toàn thế giới có lẽ đây cũng là ý Thầy muốn chúng ta tập sự làm việc chung, gây một tiền lệ tốt cho các kỳ ĐH sắp tới là : HÒA ĐỒNG CHUNG VUI, tất cả BĐ có quyền và có bốn phận tham gia từ ý kiến cho đến việc làm để học và để thấy tánh mình hơn để sửa, không còn thái độ một người khách tham dự, hưởng thụ rồi phê bình, chê bai hoặc "ai sao tui dzậy" rồi đổ thừa. Và cũng nhờ có sự đóng góp chung của tất cả các Bạn Đạo nên sẽ tránh được việc cá nhân độc tài tổ chức với mục đích riêng tư nào đó.

4- Nếu Anh em HAHVV Hoa Kỳ tham gia việc tổ chức ĐH thì nên nêu rõ vấn đề không chịu trách nhiệm việc Bạn Đạo về Việt Nam. Theo như chị Tố Anh quảng cáo du lịch về Việt Nam chúng em thấy có điểm không ổn, vì ngày 19/7 theo tin quốc tế đăng trong báo VNTP sẽ có cuộc bầu cử tại VN, e rằng sẽ có nhiều biến động về chính trị.

Chúng em xin tạm ngưng và nếu cần có ý kiến gì chúng em xin sẵn sàng đánh nữa! (đánh... cái máy chữ thôi!). Thực ra mọi sự trên đời chỉ để vui và học, mong chị Tố Anh đừng giận hờn ai nữa. Chuyện đâu rồi sẽ cũng vào đấy. Ai cũng thương chị nên mới kích động để chị mau tu tiến đó thôi! Và ai cũng thương chị Xuân An nữa, mới lên Hội Trưởng đã đụng trận toi bởi nhưng bài khó qua được mới hay! Thương chúc hai chị hưởng được nhiều Ân Điển và tu tiến để chúng em được nhờ!

Kính mến

THÀNH KÍNH TRI ÂN

Thay mặt gia đình và thân mẫu, tôi chân thành cảm ơn quý bạn đạo khắp năm châu đã có lòng tốt hướng tâm cầu nguyện cho Ba tôi là Vương Qưới Lâm qua đời ngày 5 tháng 3 năm 1992 vừa qua. Đặc biệt cảm tạ sự quang chiếu của Thầy cũng như những vòng hoa, thư phân ưu từ Thầy và quý bạn đạo.

Vương Thanh Sơn
Vancouver, Canada.

Hội AHVV Hoa Kỳ vừa nhận được bản tin của Hội AHVV Hồng Kông. LTVV xin đăng sau đây:

RE: VОВI 11TH INTERNATIONAL CONVENTION

After receiving and reviewing your Fax of May 31, 1992. We have a meeting with our organizing committee on June 5 at 10 P.M. the final decision concerning about Vo Vi 11th International convention are as following:

1. Only one congress is held in Hong Kong (1992).
2. The month to be held is December, this convention is named:
"DU HÀNH TỰ THỨC".
3. The deadline of registration is June 20, 1992.

Hoping all is clear now.
With my best regards,

CHAIRMAN

TSANG SIU KAN

C.C. MASTER LEUNG

ASS. CHAIRMAN

NG POK KWAN

ASS. CHAIRMAN

WONG YAT LEUNG

BẢNG LIỆT KÊ CÁC BẢNG GIẢNG HIỆN ĐƯỢC LƯU TRỮ TẠI HỘI AHVVHK

(Bảng Liệt Kê Tạm)

Thầy thuyết giảng 1981

- 1. 1/1/81 Giern Villa Kim Sơn phần I
- 2. 11/1/81 Giern Villa Kim Sơn phần II
- 3. Vấn đề T/Đ, HAHVV, Lễ khánh thành T/Đ ANTONY
- 05-2-81 CANADA Khai niên Tân Dậu tại Montreal
- 15-2-81 CANADA Tham dự cơ tạc
- 22-2-81 CANADA Vô Vi Quan tại T/Đ Saint Audre
- 22-2-81 CANADA Vô Vi Quan tại T/Đ Saint Audre
- 22-2-81 CANADA Vô Vi Quan tại T/Đ Saint Audre
- 16-3-81 CANADA Trụ trong thanh điển
- 29-3-81 CANADA Đẹp bỏ tự ái
- 05-4-81 CANADA Xả thân cầu đạo và yêu đời yêu đạo
- 12-4-81 CANADA Tam Tạng thỉnh kinh
- 19-4-81 CANADA Kiểm điểm hành trình công phu
- 23-4-81 CANADA Nhân sinh thế độ (tiếng trung hoa)
- 26-4-81 CANADA Hướng đi (giảng tại Washing ton DC)
- 01-5-81 CANADA Toroub kỳ I
- 01-5-81 CANADA Toroub kỳ II
- 01-5-81 CANADA Toroub kỳ III
- 01-5-81 CANADA Toroub kỳ IV
- 01-5-81 CANADA Toroub kỳ V
- 03-5-81 CANADA Kêu gọi tâm linh
- 10-5-81 CANADA Một bước ra đi một dặm dài.
- 14-5-81 CANADA Người mẹ VN (giảng tại Montreal)
- 16-5-81 CANADA Phong phú bản cùng
- 23-5-81 CANADA Định luật sanh lão bệnh tử khổ
- 31-5-81 CANADA Đi với tôi
- 06-6-81 CANADA Thúc tâm (giảng tại Montreal)
- 12-6-81 CANADA Vấn đạo I
- 12-6-81 CANADA Vấn đạo II
- 12-6-81 CANADA Vấn đạo III
- 14-6-81 CANADA Vấn đạo IV
- 14-6-81 CANADA Khánh thành T/Đ Vanhorne và Thầy từ
giã trạm xá Montreal
- 20-6-81 USA Thầy giảng tại St. Paul
- 21-6-81 USA Thầy nói chuyện với Đ/H Quang
- 30-6-81 USA Thầy giảng Đ/H Quang (tt) & giảng tại Dallas
- 01-7-81 USA Thầy đọc thơ "Tôi Tâm Tôi" giảng
TÂM KIẾN, CHUỘT
- 02-7-81 USA Dallas I, Giao duyên buồn khổ.
- 03-7-81 USA Thầy giảng cho Đ/H AN, Đ/H tại Dallas
- 05-7-81 USA Thầy giảng cho chị Madeleine về yêu
- 10-7-81 USA Thầy giảng cho Anh Tôn Thất Y & chị Triêm
- 10-7-81 USA Thầy giảng cho chị Dung tại nhà Anh
Phan Ngọc An
- 11-7-81 USA Thầy giảng cho chị Hai cùng bạn đạo mới
- 11-7-81 USA Buổi đàm đạo (tt) nói về Phật giáo

- 12-7-81 USA Buổi đàm đạo cho chị Triêm, Dung (tối)
- 16-7-81 USA Buổi đàm đạo cho chị Triêm, Cô Hội,
G/Đ Triệu Hoà
- 17,18-7-81 USA Thầy giảng cho B/Đ Houston,
Ông Trần thiện Phương
- 19-7-81 USA Thầy giảng tại nhà Anh Triệu Hoà
và Anh Hoàng Anh
- 19-7-81 USA Thầy giảng cho đồng bào tại Crystal Palace
- 20-7-81 USA Thầy giảng cho Ông Lê Quang Mỹ
và đọc thơ cho bà Bùi Thị Liên
- 21-7-81 USA Gia đình Inglewood (buổi đầu tiên)
- 21-7-81 USA Inglewood (tt)
- 24-7-81 USA Tại Đại Học Samra
- 25-7-81 USA Fountain Valley kỳ I
- 25-7-81 USA Fountain Valley kỳ I (tt)
- 27-7-81 USA Tại Inglewood và nhà Anh Đặng Văn Hoa
- 30-7-81 USA Tại T/Đ Long, Vĩ, Minh
- 01-8-81 USA Tại nhà Anh Lạc (tt)
- 01-8-81 USA Tại nhà Anh Lạc (tt)
- 02-8-81 USA Gia đình Inglewood kỳ II
- 03-8-81 USA Thầy giảng về PPCP (vấn đáp)
- 03-8-81 USA Vấn đáp đạo tại Inglewood và Lễ rước dáu
- 04-8-81 USA Viếng nhà đạo hữu & giảng tại Inglewood
- 09-8-81 USA T/Đ Inglewood kỳ III
- 09-8-81 USA T/Đ Inglewood (tt)
- 13-8-81 USA Thầy viếng nhà Ông Giang Bá Đình
- 14-8-81 USA Giảng tại nhà Bác Đình và tại Inglewood
- 15-8-81 USA Thuyết giảng tại Hội kỳ Lão VN
- 15-8-81 USA Fountain Valley kỳ IV
- 16-8-81 USA T/Đ Inglewood kỳ IV
- 16-8-81 USA Vấn đáp tại Inglewood, 4 câu thơ kỷ niệm
- 19-8-81 USA Buổi tiến Thầy tại Inglewood & giảng tại
Mountainview
- 21-8-81 USA V/Đ tại Mountainview I
- 21-8-81 USA V/Đ tại Mountainview II
- 23-8-81 USA V/Đ tại Mountainview III
- 23-8-81 USA V/Đ tại Mountainview IV
- 26-8-81 USA V/Đ tại Mountainview
- 28-8-81 USA V/Đ tại San Jose
- 30-8-81 USA V/Đ tại thuyết giảng tại San Jose
- 30-8-81 USA V/Đ tại thuyết giảng tại San Jose (tt)
- 02-9-81 USA Huấn tử cho G/Đ Đạo Thông Đạo
- 04-9-81 USA Viếng nhà Anh Trần Mạnh Ái và V/Đ tại
MountainView
- 04-9-81 USA Everything Built by God
- 05-9-81 USA Vấn đạo tại San Jose (tt)
- 07-9-81 USA Thơ Đạo Nhân dịp Thầy HĐ tại Mỹ
- 19-9-81 CANADA Thầy giảng tại Vancouver

1-10-81 CANADA Câu chuyện đáy lòng cô Tiên
 4-10-81 CANADA Trí Thức và Chân Tâm
 11-10-81 CANADA T/Đ Montreal YMCA
 25-10-81 CANADA Dung Điểm Linh Quang
 25-10-81 USA Khai giảng TĐ Bắc Houston và 14 bài thơ
 của Thầy do B/Đ thực hiện
 13-11-81 France Amsterdam
 15-11-81 France Bruxells
 20-11-81 France Amphion Les Bains
 21-11-81 France Amphion Les Bains (tt)
 22, 23-11-81 France Amphion Les Bain và Paris
 24-11-81 France Paris
 24, 25-11-81 France Paris (tt)
 26-11-81 France Paris, PP công phu
 28,29-11-81 France ANTONY
 29-11-81 France Paris
 1,2-12-81 France Limoges và Toulouse
 2,3-12-81 France Toulouse
 03-12-81 Thầy viếng thăm Đ/H Nguyễn Thị Ngọc Mai

4, 5-12-81 Toulouse
 06-12-81 Thầy thuyết giảng tại nhà hàng Asia (Toulouse)
 06-12-81 Thầy giảng tại nhà hàng Asia (Toulouse) (tt)
 07-12-81 Lễ Sinh Nhật Thầy (Marseille)
 09-12-81 Marseille
 12-12-81 A:Tàu hoả nhập ma Marseille
 B:Võ đường SALONA Cương 28-12-81 Paris
 28-12-81 Cách mạng và tu học
 30-12-81 Paris
 30-12-81 Paris (tt)
 31-12-81 Paris
**Sơ với bản liệt kê của HAHVV CANADA, bản
 liệt kê này thiếu:**
 01-3-81 Tâm linh thức giấc
 22-3-81 Tìm Thượng Đế trong đau khổ
 11 cuốn từ ngày 30-10-81 đến 8-11-81 Thầy giảng tại
 Washington, 2 cuốn 13-12-81, 2 cuốn ngày 25,27-12-81
 Thầy giảng tại Pháp. ■

BÁO CÁO TÀI CHÍNH

Tháng 2 năm 1992		Tháng 03 năm 1992		Tháng 04 năm 1992	
Quý Nhà In		Quý Nhà In		Quý Nhà In	
Thu		Thu		Thu	
• Kinh sách:	\$4,169.00	• Kinh sách:	\$4,140.00	• Kinh sách:	\$12,063.00
• Video/Cassette:	167.00	• Video/Cassette:	276.00	• Video/Cassette:	876.00
Chi		Chi		Chi	
• Thuê nhà:	\$810.00	• Thuê nhà:	\$810.00	• Thuê nhà:	\$810.00
• Dụng cụ:	3,731.93	• Dụng cụ:	884.37	• Dụng cụ:	839.42
• Video/Cassette:	250.00	• Video/Cassette:	1,584.50	• Video/Cassette:	1,607.00
• Điện/Gas:	156.31	• Điện/Gas:	249.32	• Điện/Gas:	96.65
• Phone:	909.74	• Phone:	1,110.01	• Phone:	838.97
• Bưu phiếu:	375.61	• Bưu phiếu:	1,183.43	• Bưu phiếu:	739.47
• Linh tinh:					
- Mua vải trang trí	404.00				
- Vé máy bay cho Marc:	565.06				
- Bữa cơm tối với Thầy:	624.00				
Quý Thiện Viện		Quý Thiện Viện		Quý Thiện Viện	
Thu		Thu		Thu	
	\$1,559.00		\$1,112.000		\$399.00
Chi		Chi		Chi	
• Ấm thực:	\$1,257.07	• Ấm thực:	\$411.64	• Ấm thực:	\$388.31
• Điện:	248.49	• Điện:	172.59	• Điện:	170.12
• Gas:	195.52	• Gas:	170.01	• Gas:	161.75
• Điện thoại:	122.42	• Điện thoại:	101.11	• Điện thoại:	107.35
• Sửa chữa:	432.71	• Sửa chữa:	558.75	• Rác:	39.45
• Deposit T/V Vĩ Kiên:	400.06			• Sửa chữa:	100.00
				• Thuế T/V Vĩ Kiên:	1,517.95
Quý thuyết giảng		Quý thuyết giảng		Quý thuyết giảng	
Chi		Chi		Thu	
	\$632.47		\$632.47		\$155.00
				Chi	
					\$632.47

ĐỊA CHỈ LIÊN LẠC

Mỹ Châu

HOA KỲ

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ
P.O. Box 2045
Westminster, CA 92684-2045
ĐT.: (714) 891-0889 Fax: (714) 890-2839

Nhà In Vô Vi
14869 Dillow St.
Westminster, CA 92683
ĐT.: (714) 891-0889

Thiền Viện Vĩ Kiên
22125 Crest Forest Dr.
Cedar Pine Park, CA 92322
ĐT.: (714) 338-6691

Thiền Đường Thiền Thức
15001 Neece St.
Westminster, CA 92683-5450
ĐT.: (714) 894-7485

Thiền Đường Culver City
5333 Inglewood Blvd.
Culver City, CA 90230
ĐT.: (310) 827-0430

Hội Ái Hữu Vô Vi Bắc California
P.O. Box 21516
San Jose, CA 95151
ĐT.: (408) 288-9584

Thiền Viện Hai Không
392 Wayman Ln.
Oroville, CA 96565
ĐT.: (916) 589-4621

Thiền Đường San Jose
436 N. 10th St.
San Jose, CA 95112
ĐT.: (408) 288-9584

Thiền Viện Nhãn Hòa
4104 Goldsby St. SW
Olympia, WA 98502
ĐT.: (206) 357-5675

Thiền Đường Atlantic
3100 Pacific Ave. #284
Atlantic, NJ 08401

Thiền Đường Ashland
94 Voyagers Ln.
Ashland, MA 01721
ĐT.: (508) 881-5259

Thiền Đường Thông Hải
4086 Larue St.
Dallas, TX 75221
ĐT.: (214) 331-9124

Thiền Đường Tampa
3314 W. Louisiana Ave.
Tampa, FL 33614
ĐT.: (813) 870-0902

CANADA

Hội Ái Hữu Vô Vi Canada
2340 St. Jacques Ouest
Montreal, P.Q. H3J 2M7
ĐT.: (514) 931-9283

T/Đ Thức Tâm
4709 Ste-Catherine Est
Montreal. P.Q. H1V 1Z3

T/Đ Vancouver BC
625 E. 19th Ave.
Vancouver, BC V5V 1R1

Lá Thư Vô Vi

TIẾNG NÓI CỦA BẠN ĐẠO VÔ VI NAM CHÂU

VO VI Friendship Association

P.O.Box 2045
Westminster, CA 92684-2045

Address correction requested

Non Profi.Org.
U.S. POSTAGE
PAID
Westminster, CA
Permit No. 10076

To:

Âu Châu

PHÁP

Hội Ái Hữu Vô Vi Pháp
Residence Le Vallona
12 Salvador Allende
9200 Nanterre
ĐT.: 47-24-02-60

Trung Tâm Rodez
4 Bld d'Estourmel
12000 Rodez
ĐT.: 65-68-72-15

Trung Tâm Reunion
51 Jean Jaures
97470 St-Benoit
Ile de la Reunion
ĐT.: 50-22-44

ĐỨC

Thiền Đường Giessen
Kropbacher Weg. 29B
6300 Giessen
West Germany
ĐT.: 0641-66-565

Á Châu

NHẬT BẢN

Trung Tâm Tokyo
Shibuyaku Hirro 3 12 37
Yokoyamakata, Tokyo 150

HỒNG KÔNG

Block 7, 16 th B
Whanpoa GDN
Bamboo Mansion S.12
Hunghom, Kowloon
ĐT.: 764-7101

Úc Châu

Thiền Đường Sydney
80 A Sir Joseph Bank St.
Bankstown, NSW 2200
ĐT.: (02) 707-2072

Thiền Đường Newcastle
3 George St.
Tighes Hill, NSW 2297
ĐT.: (049) 621-1015

BAN BIÊN SOẠN

- Bài Vở: Bạn Đạo Vô Vi Năm Châu
- Tin Tức: Võ Anh Kiệt
- Soạn Thảo: Trần Đình Long
- Dịch Thuật: Nguyễn Thị Xuân Mai (International Corner)
- Đá Tự: Hồ Mỹ Hằng
- Kiểm Tự: Nguyễn Hữu Phú
- Sắp Chữ: Nguyễn Việt Thiên Uy
- Ấn Loát: Trần Văn Đức
- Phân Phối: Nguyễn Ngọc Thạch